

ספר זוהר התיקונים תיקון מ"ג

מהתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע
ובו שבעה ספרים נפתחים

ספר א': זוהר התיקונים עם תרגום, "מקבילת הללאת אחת אל אַחַת".
ספר ב': זוהר התיקונים עם ביאור נשמת הזוהר, "לחבר את האהל להית אַחַד".
ספר ג': זוהר התיקונים עם מפרשי מלאכת הסולם ומתוק מדבש, "שְׁתֵי יָדַי - מְשַׁלְּבֵת אַחַת אֶל אַחַת".

ספר ד': זוהר התיקונים עם ביאורי וחיידושי חכמי הזוהר, "ג נהרות אפרסמון טהור: הרמ"ק, המהרח"ו, כסא מלך, חמדת צבי, הגר"א, באר יצחק, בניהו לר"ח הטוב, כג"ן הירק, שעת רצון, באר לחי רואי, אור ישראל, ח ניצוצי הזוהר, זיו הזוהר, המבארים ומפרשים דברי התיקוני זוהר במלואם, החל מעניינים הפשוטים עד המקומות הסתומים ביותר, ואינם מניחים אף מלה אחת בלי פירוש, ועל ידו יוכל כל בן ישיבה ויודע ספר, לידע את דברי הרשב"י על בוריים, ובפרט על תיקון מ"ג, ועליהם הערות "פניני התיקונים" שהוספנו, כדי להבין את כוונותיהם העמוקים, מעט מזעיר לעת עתה בחמלת ה' עלינו כן יאיר עינינו ויחיינו ויזכנו למען שמו באהבה.

ספר ה': זוהר התיקונים: בלשון הזוהר לבד, בעמוד אחד שכל אחד יוכל להדפיסו ולחלקו לכל העולם, "וַיְהִי כַּסֵּף".

ספר ו': זוהר התיקונים: בלשון הקודש לבד, בעמוד אחד שכל אחד יוכל להדפיסו ולחלקו לכל העולם.

ספר ז' - זוהר התיקונים: הזוהר הקדוש עם תרגום שורה תחת שורה, בשני עמודים, שיוכלו להדפיסו בקל ולחלקו לכל העולם, "וַיְהִי תוֹאֲמָם מִלְמַטָּה וַיַּחֲדוּ יְהִי תַמִּים אֶל רֵאשׁוֹ".
סידרנו את השבע ספרים, באופן קל ופשוט, כדי שכל אחד יוכל להבין בנקל את התיקון היסודי שהוא עיקר קדושת וסגולת ישראל, שעל ידו ישמעו בשמים את ה"שמע ישראל" שאומר בכל יום ויתקבלו התפילות לרצון. - חלקנו אותם לימי החודש, כדי שיוכל כל אחד לגומרם בכל חודש.

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי סניף בת ים, 052-7651911

בנשיאות כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

לכבוד יומא דהילולא של המקבל האלוקי צדיק יסוד עולם מלאך ה' צבקות הריח הטוב מן רבי יוסף תיים מבגדאד זיע"א, "ג אלויל תשע"ב (ק"ג שנה [103] לפטירתו, תרס"ט-תשע"ב),

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
הזוהר
העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

הספר הזה נדפס לרפואת

האשה מרת ורדה רוזי בת רחל תחיה

לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל.

זכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו זיע"א
עם כל התנאים הקדושים והצדיקים שתורתם נכתבו בספר הזוהר,
תעמוד לה למליצי יושר לרפואתה השלימה אריכות ימים ושנים
טובים, בבריאות איתנה ונהורא מעליא,
אושר ועושר נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, ותזכה לקבל פני
משיח צדקינו בב"א.

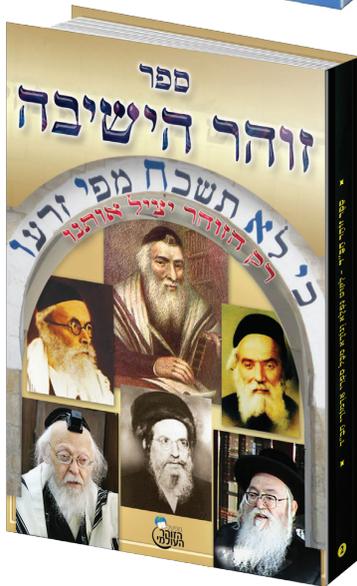
תְּכֵן הָעֵינָיִם

- א מעט מְזַעֵיר מַלִּים אֲדַבֵּר כְּבֵרֵת דְּרָךְ מְלֹאכֶת הַקֹּדֶשׁ בְּחַבּוּר זֶה..... א
- ה (א) אוֹי לְאֵלוֹ שְׂאֵינָם מִסְתַּכְלִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה..... ה
- ה (ב) לָכֵן אֵין מִי שִׁיּוֹצִיא אֶת הַשְּׂכִינָה מִהַגְלוֹת..... ה
- ו (ג) לָכֵן נִשְׁאַרִים בְּגָלוֹת..... ו
- ז (ד) לְכַשְׁפּוֹצוֹ מֵעֵינוֹתֶיךָ חוּצָה..... ז
- ח (ה) חֲכָמִים הֵם אֵלוֹ שְׂמִסְתַּכְלִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה..... ח
- ח (ו) לְעֵתִיד לְבוֹא הֵם עֵתִידִים לְדַעַת נִשְׁמַתָּא דְאַוְרֵיִיתָא..... ח
- ח (ז) הֵם שְׂלֵא בְּרַחוּ בְּהַר סִינַי הֵם לוֹמְדִים תּוֹרַת הַסּוּד..... ח
- ט (ח) ה' מִשְׁתַּבַּח בְּהֵם בְּכָל יוֹם..... ט
- ט (ט) לֹא לָתֵת לֵה' מְנוּחָה עַד שִׁיִּנְאַלְנוּ..... ט
- ט (י) הַחֲכָמָה נִעְדְּרַת..... ט
- י (יא) אוֹי לָהֶם מֵעֲלֻבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה..... י
- י (יב) הַזוֹהַר מֵאִיר אֶת תְּלֻמוֹד הַבְּבִלִי..... י
- יא (יג) הַעוֹסְקִים רַק בְּנִגְלָה נִקְרְאִים "עוֹרִים" וְנִקְרְאִים "עֲבָדִים"..... יא
- יא (יד) הַמֶּן מַגְלָה אֶת קַלְקֻלָּתָם..... יא
- יב (טו) עִם שֶׁל בְּטָלָיִם..... יב
- יב (טז) עַל יְדֵי הַזוֹהַר יֵצְאוּ מִהַגְלוֹת..... יב
- יג (יז) עֵקֶר נְתִיבַת הַתּוֹרָה בְּשִׁבִיל הַסּוּד..... יג
- יד (יח) בְּעַל עֵסֶק גְּדוֹל יִהְיֶה רַב לַמוֹדוֹ בַּזוֹהַר..... יד
- יד (יט) יִהְיֶה צְרִיךְ לְבוֹא בְּגִלְגוּל..... יד
- יד (כ) מִי שֶׁהוּא בְּעַל עֵסֶק גְּדוֹל יִהְיֶה רַב לַמוֹדוֹ בַּזוֹהַר הַקֹּדֶשׁ אִף שְׂאֵינוּ מִבֵּין..... יד
- טז (כא) עַל יְדֵי לַמוֹד זוֹהַר מִיַּחְדִּים קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ..... טז
- טז (כב) בְּטוֹל הַקְּלַפּוֹת וְהַקִּיטְרוּגִים..... טז
- טז (כג) אֲפִילוֹ לְבִיּוֹנִים..... טז
- טז (כד) הַלּוֹמֵד מִבֵּין שְׂאֵינוּ מִבֵּין מְקַצֵּר הַמְּשִׁיג וְעַמֵּק הַמְּשִׁיג..... טז
- ז (כה) גַּם כִּי סְתוּמִים וְחַתוּמִים הַדְּבָרִים, אַל נֹא תִמְנַע מִקְרִיאָתָם..... ז
- ז (כז) לַמוֹד תִּהְיֶים זוֹהַר הַקֹּדֶשׁ אֲפִילוֹ בְּאֵין מִבֵּין כָּלל, חֹשׁוֹב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה לְפָנֵי הַשֵּׁם..... ז
- ז (כז) אִף אִם אֵינוּ מִבֵּין בְּהֵם יֵאמַר דְּבָרֵי הַזוֹהַר וְתַקּוּנֵים..... ז
- ח (כח) בְּשֵׁם אֲדָמוֹר הַזְּקֵן (בְּעַל הַתִּנְיָא) נִשְׁמַתוּ בְּגִנְזֵי מְרוּמִים: סֵפֶר הַזוֹהַר הַלְּשׁוֹן מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אִף עַל פִּי דְלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר..... ח
- ח (כט) אִמֵּר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָּה: אֲמִירַת הַזוֹהַר מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה..... ח
- ח (ל) בְּזִכּוֹת לַמוֹד סֵפֶר הַזוֹהַר יֵצְאוּ מִן הַגְלוֹת בְּרַחֲמִים..... ח
- ט (לא) מֵה שְׂגוּרָמִים אֵלוֹ שְׂלֵא רוֹצִים לְעַסֵּק בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה..... ט
- ט (לב) אֲפִילוֹ מֵאִמֵּר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעֲלָה בְּשַׁעֲה אַחַת - וּמִבְּטָח שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא..... ט
- כ (לג) קְרוֹב לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ אֲפִילוֹ נְעָרִים יָדְעוּ נִסְתָּרוֹת..... כ

- לד) קִיְמוּ וְקִבְלוּ הַיְהוּדִים קֹהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִיק בְּלַמּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזְהָר יַחִיד וְרַבִּים מִנְעֵר
 וְעַד זֶקֶן .....
 כ
- לה) נְעָרִים קְטַנִּים לְלַמְדוֹ מִסוּד הַשֵּׁם .....
 כא
- לו) כָּל אַחֲיֵנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לַמּוּד בְּסִפְרֵי הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קֶטָן וְגָדוֹל שֶׁם הוּא .....
 כא
- לז) מַה טוֹב וּמַה נְעִים אִם יִשְׁתַּדְּלוּ לִקְבַּע חֲבוּרוֹת לְלַמּוּד הַזְהָר בְּפֶרֶט לְעַת כְּזֹאת אֲשֶׁר נִיצוּצֵי הַגְּאֻלָּה הַחֲלוּ
 לְפָרַח עֲלֵינוּ לְהַשְׁתַּדֵּל בְּלַמּוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה הַמְסַגֵּל לְבִיאת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ .....
 כא
- לח) כֶּשֶׁה' רוּאָה הָאֵדָם מִשְׁתַּדֵּל לְדַעַת הַסוּד מְקַבֵּל תְּפִלוֹתָיו .....
 כא
- לט) מֵאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁנַתָּן דַּעַתוֹ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמְרוֹ וּמִגֵּן עֲלָיו, וְעוֹנָה אוֹתוֹ בְּכָל עַת שֶׁהוּא קוֹרְאוֹ .....
 כב
- מ) לְהַתְּפַלֵּל לַה' שִׁישׁוּעַ וְיֵאִיר עֵינָיו בְּסוּד תּוֹרָתוֹ .....
 כג
- מא) תּוֹרָה נִתְּנָה לְאֱלוֹ שִׁיִּסְתְּכֻלוּ בָּהּ וְיַדְעוּ דְרָכֶיהָ .....
 כג
- מב) עֵקֶר נְתִינַת הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְאֱלוֹ שְׁלוֹמֵדִים סוּדוֹתֶיהָ .....
 כד
- מג) הַצְּמֵאוֹן גָּדוֹל .....
 כד
- מד) רְפוּאָה קִדְּם לַמֶּכֶה .....
 כד
- מה) זְכִיּוֹת שֶׁל לומְדֵי זוהר הַקְּדוֹשׁ .....
 כה
- מו) עֲרַךְ לַמּוּד זוהר .....
 כה
- מז) בְּמִנְיָן וּבְזִיכּוּי הַרְבִּים שֶׁכָּרוּ לְמַעַלָּה מִהַשְּׁגָה .....
 כה
- מח) גָּדוֹל הַמּוֹכֵחַ אֶת הַרְבִּים .....
 כו
- מט) שֶׁכָּרוּ גָּדוֹל בְּעוֹלָם הַבָּא .....
 כו
- ס) ה' מִשְׁתַּעֲשֵׂע עִמּוֹ .....
 כו
- נא) מֵאִין בָּאת וְכו' לְתַן דִּין וְחֻשְׁבוֹן .....
 כז
- נב) גָּדֵל הַעֲנֵשׁ לְמִי שֶׁנִּפְטָר מִן הָעוֹלָם בְּלִי שׁוּם יְדִיעוֹת מִתּוֹרַת הַנִּסְתָּר .....
 כח
- נג) בְּנִים לומְדִים חֻכְמָה עֲלִיוֹנָה .....
 כט
- נד) יִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּמַחֲצִיט הַצְּדִיקִים .....
 ל
- נה) עַל יְדֵי לַמּוּד תּוֹרַת הַח"ן בְּחִיּוֹת דְּקִדְשָׁה נִבְרָא אוֹר שִׁיכּוֹלִים לְרֹאוֹת שְׂרָפֵי מַעַלָּה .....
 ל
- נו) "פְּרִשְׁת דְּרָכִים" כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְהַחֲלִיט בְּאִינָה דְרָךְ הוּא הוֹלֵךְ .....
 לא
- נז) ה' נִהְנֶה אֶפִּילוֹ הוּא אֵינוֹ מִבִּין מְשַׁל לְתִינוּק .....
 לג
- נח) לְלַמַּד וּלְלַמֵּד הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדוֹלִים .....
 לג
- נט) זוהר בְּחֲבוּרָה .....
 לג
- ס) נְצוּלִים מִפְּנֵעִים .....
 לג
- סא) יְרֵאת שְׁמַיִם .....
 לד
- סב) בְּטוֹל גְּזֵרוֹת .....
 לד
- סג) לַמּוּד כָּל יוֹם .....
 לד
- סד) תְּקוּנֵי חֻטָּאִים .....
 לד
- סה) תְּקוּנֵי זוהר בְּחֻדְשׁ אֱלוֹל .....
 לה
- סו) גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ .....
 לה
- סז) כָּל הַחִיצוֹנִים הָיוּ נְדָחִים .....
 לה
- סח) שְׂרַפַת נִשְׁמָתוֹ .....
 לו
- סט) עֲרַב רַב .....
 לו

- עו גורמים רע לעולם..... לו
- עא) נעשה לנו שם..... לו
- עב) על מנת לקבל פרס..... לז
- עג) מעכבים הגאולה..... לז
- עד) תורתו טעות ורמאות..... לז
- עה) אינו חכם..... לז
- עו) מרה שחורה..... לח
- עז) אסור ללמד תינוקות..... לח
- עח) ?תגלגל..... לח
- עט) תורתם לשם גאולה כבוד וממון והולך לחיצונים ובגללם יש צרות..... לח
- פ) אינם עושים תשובה ואינם מאמינים בשקר ועונש ואין להם בנים טובים..... לח
- פא) נתגבר החשך..... לט
- פב) מתחייב בנפשו..... לט
- פג) הבטחת משה רבנו לגאולה שלמה..... לט
- פד) משה רבנו ע"ה הבטיח!..... לט
- פז) באלה לא צריך נסיון..... מ
- פה) "בזכותך הגעתי"..... מ

בְּפֶתַח הַשַּׁעַר

- מַעֲט מוֹזְעִיר מִלִּים אֲדַבֵּר כִּבְרַת דְּרָךְ מְלֹאכֶת הַקִּדּוּשׁ בַּחֲבוּר זֶה
- (א) אֶסֶף גָּדוֹל שֶׁל מְפָרְשֵׁי הַזוהַר הַקִּדּוּשׁ עַל תְּקוּן מ"ג מִתְקוּנֵי זוהַר.
- (ב) הוֹסַפְנוּ מִפֶּתַח כְּעֵין קָצוּר וְתִמְצִית לְפָנֵי הַקְטָעִים הַנְּחוּצִים, שֶׁמְבָאָר כָּל נוֹשֵׂא בְּצוּרָה תִּמְצִיתִית וּמְרֻפָּזָה, בְּאִפְן שֶׁבִּסְקִירָה אַחַת יִמְצָא הַקּוֹרֵא אֶת הָעֲנִיָּן הַמְּבַקֵּשׁ.
- (ג) חֲלַקְנוּ אֶת כָּל מֵאֵמֶר מִהַזְהַר לְחֻלְקִים, לְפִי הַצָּרָף וְהַסֵּדֵר שֶׁל הָעֲנִיָּנִים, לְעָרְכֶם כְּשֶׁלְּחֹן עָרוּךְ כְּדֵי לְהַקְלֵ עַל הַמְּעִיָּן.
- (ד) חֲלוּקַת הַסֵּפֶר לִימֵי הַשָּׁבוּעַ, וְיֵהָא דָּבָר זֶה בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ סִיּוּעַ לְלוֹמְדִים בּוֹ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִשְׁתַּדְּלוּ לְלַמֵּד אֶת הַסֵּפֶר כְּלוּ בְּמִשָּׁף כָּל שָׁבוּעַ, וּבְכַף יִגִּיעוּ לְתַכְלִית הַנִּרְצָה וְלִזְכוּת לַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
- (ה) בְּרֻצוֹת ה', סֵפֶר זֶה יִהְיֶה לְעֵזֶר לְכָל, לְיוֹשְׁבֵי עַל מִדִּין, וּלְבַעֲלֵי בָתִּים, וְלַהֲמוֹן עַם, דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים, יִמְצְאוּם מוֹכֵנִים וּמְסֻדְרִים, "שֶׁהַכֹּל צָרִיכִין לְמַרֵּי חֵיטָא" (בְּרֻכּוֹת, ס"ד ע"א) "לְמִי שֶׁקִּבֵּץ תְּבוּאוֹת לְמַכּוֹר, כְּלוֹמֵר לְמִי שֶׁקִּבֵּץ שְׁמוּעוֹת" (רִש"י שם).
- (ו) לְקוֹט עַל דְּבָר מַעֲלָת וּסְגֻלַּת הַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזוהַר הַקִּדּוּשׁ, רְאֵה לְהֵלֵן בְּ"שַׁעַר הַמֶּלֶךְ".
- (ז) וְעוֹד חֲבוּר חֲדָשׁ וּבּוֹ לְקַטְנוֹ וְתִמְצִתְנוֹ מְגֹדוּלֵי הַמְּפָרְשִׁים הַנִּלְ, לְמַעַן יֵהָא שְׁוֵה לְכָל נֶפֶשׁ בְּלְמוּד תְּקוּן מ"ג עִם הוֹסְפוֹת חֲדָשׁוֹת וּמִיחָדוֹת אֲשֶׁר לֹא בָּא עֲדִין כְּבִשְׁם הַזֶּה, יִקְרָא בְּשֵׁם "נִשְׁמַת הַזוהַר", אֲשֶׁר נִתְחַבֵּר בְּדְבוּק חֲבָרִים תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מְקַבְּלִים, הַחֲפָצִים בְּקְרוּב הַגְּאוּלָּה עַל יְדֵי הַרְבוּת לוֹמְדֵי הַזוהַר בְּקִיּוּם מֵאֵמֶר הַזוהַר "בְּדָא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי", בְּבֵית מְדַרְשֵׁינוּ יִשִּׁיבַת הַמְּקַבְּלִים "בֵּית הַרְשָׁב"י", בֵּית שְׁמַשׁ.

(ח) הַבְּאֵנוּ בְּתוֹךְ הַבְּאוּר תְּרַגְמוּ פְּשׁוּט מִלָּה בְּמִלָּה מֵהַצְּדִיק הַנִּסְתָּר הַמְּקַבֵּל רַבִּי דָּוִד סְרִיג זי"ע, שִׁיֵּצֵא לְאוּר עַל יְדֵי הַיְכָלָא דְרִשְׁבִּי יְרוּשָׁלַיִם.

(ט) הָיִיתָ וְיִגְעֵנוּ וְעִסְקֵנוּ רַבּוֹת בְּלִמּוּד הַמְּפָרְשִׁים בָּא בְּלִשׁוֹנֵנוּ מְעַט מְזַעֵר מְלִשׁוֹנָם, לְשׁוֹן חֲכָמִים, כִּי עַל פִּי רוּב הַחֲבוּר נַעֲשֶׂה מִתּוֹךְ הַמִּנְחָ בְּמוֹחֵינוּ עִם חִידוּשִׁים נוֹסְפִים, וּמִנָּה וּמִנָּה יִתְקַלֵּס עֵילָאָה. וְכֻלָּם מְכוּוֹנִים אֶת לְבָם לְשֵׁם שְׁמַיִם לְהִקִּים שְׂכִינְתָא מֵעַפְרָא, וְעֵשִׂינוּ רְצוֹן צְדִיקִים לְפָרְסָם תּוֹרָתָם בְּכָל הָאוֹפְנִים.

(י) אָנוּ מְקוּיִם בְּעִזְרַת ה' לְהוֹצִיא לְאוּר קוֹנְטְרָס כִּיס שֶׁל תְּקוּן מ"ג עִם בִּיאוּר מְקַצֵּר "נִשְׁמַת הַזּוּהַר" לְאַלְפִים וְלִרְבּוּבוֹת לְחֻלְקָם לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל בְּחֻנָּם, וְכָל הַשׁוֹתֵף בְּמִצְוֵה גְדוּלָה זֶה יִזְכֶּה לְכָל הַבְּרָכוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרָה וּכְשִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ יִרְאֶה עָלָיו בְּאַצְבָּעוֹ הַקְּדוּשָׁה, וַיֹּאמֶר בְּזִכְרוֹתָךְ הִגַּעְתִּי.

(יא) הַמְּדַפֵּיס סְפָרִים מִמְּמוֹנוּ לְהוֹצִיא לְאוּר תּוֹרָה זוֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצֵת הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מִחֲבָרֵי הַסְּפָרִים, שֶׁהָרִי עַל יְדוֹ יֵצֵא הַחֲבוּר לְעוֹלָם, וְתִרְבֶּה הַדַּעַת בְּכָל עֵת, וְאֵלּוּ הֵיחָה גְנוּז לְמַקְצוּעוֹת הַמְּשָׁכָן בִּירְכָתֵים, לֹא הָיוּ לוֹמְדִים בּוֹ.

(יב) הִנֵּה אָמְרוּ חַז"ל בְּמַסְכַּת יְבָמוֹת (דף צ"ו ע"ב) שֶׁפְּתוּתֵינוּ דוֹבְבוֹת וְכוּ' כְּדֹאִיתָא שָׁם, וּלְפִי זֶה הַגּוֹרֵם שֶׁיְהִיָּה הַחֲכָם חַי אַחֲרֵי מוֹתוֹ, גַּם הוּא זוֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצֵתוֹ, שֶׁהָרִי הוּא גָרָם לְהַחֲיּוֹתוֹ, וְאִין סַפֵּק כְּשֶׁהוּא בָּא לְעוֹלָם הַבָּא, הַחֲכָם בְּעֵצְמוֹ עִם סִיעַת מִרְחַמוֹהֵי יוֹצֵאֵין לְקִרְאָתוֹ לְקַבֵּל פָּנָיו.

(הַגָּאוֹן מֵהַרְח"א אִיסְטְרוֹלְסָה בְּסַפְרוֹ בֶּן אַבְרָהָם פָּרְשֵׁת וַיִּשְׁלַח דָּף כ"ג ע"ב)

(יג) הַסְּפָר שֶׁל הַצְּדִיק הוּא נִשְׁמַת הַצְּדִיק: בְּחֻלּוֹם וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וְנָא לְעֵינֵי בְּהַסְפָּמַת הַגַּה"צ מֵהַר"ח זִנְנִפְלִד זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ אָמֵן, לְסַפֵּר "צְדָקָה וּמְשֻׁפֵּט", אוֹדוֹת הוֹצָאָה לְאוּר.

(מֵהַר"ח פְּלָאגִי זצ"ל בְּסַפְרוֹ "תּוֹרָה וְחַיִּים", מ"ע ס' אוֹת רִיז)

הקדמה

יְשֻׁמְחוּ הַמְּקַבְּלִים וַיִּגִּילוּ הַלּוֹמְדִים, בְּהַגְלוֹת נְגִלוֹת הָאוֹר הַגָּנוּז מִשֶּׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית הַטְּמוֹן בְּסֵפֶר הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, עַל יְדֵי הוֹצָאָה לְאוֹר שֶׁל תְּקוּנֵי זוֹהַר תְּקוּן מ"ג עִם גְּדוּלֵי הַמְּפָרְשִׁים לְמַעַן יִתְקַיֵּם בָּנוּ דְבַרֵי הַרִי"ח הַטּוֹב שֶׁיִּהְיֶה בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ כָּל יִשְׂרָאֵל כְּאֶחָד מִנְעַר וְעַד זָקֵן, לְטַהֲרַת הַנְּשֻׁמָּה, וְזֵרוּז הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּרַחֲמִים.

אֲשִׁירָה לֵה' בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה, וְזִיכְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהוֹצִיא לְאוֹר עוֹלָם, סֵפֶר קָדוֹשׁ וְחָשׁוּב זֶה, לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלְעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ.

אֲוֵדָה ה' מְאֹד בְּפִי וּבַתּוֹךְ רַבִּים אֶהְלֵלְנוּ, וְאֶסְפֹּר שְׂבָחוֹ וְחִסְדּוֹ אֲשֶׁר הִפְלִיא לְעֲשׂוֹת אִתִּי, וַיְהִי עִמָּדִי בַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי לְסֹדֵר הַסְּפָרִים הַקָּדוֹשִׁים עַל הַזוֹהַר, לְאַחַר שֶׁהִתְבּוֹנַנְתִּי רַבּוֹת יָמִים וְלֵילוֹת, מֵהִי הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן, אֵיךְ לְקָרֵב וּלְהַחֲזִיר בְּתִשׁוּבָה כָּל יְהוּדֵי וִיהוּדֵי, לְבִלְתִּי יָדַח מִמֶּנּוּ נִדְּחָ, כְּמוֹ שְׁלֹמֹדְנוּ רַבּוֹתֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לִירְאַת שָׁמַיִם בְּלִי לְמוֹד הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, כְּכַתּוּב בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, וְכַמְבָּאָר בְּאַרְיִכוֹת בְּמֵאֲתָיִם סְפָרִים שֶׁהוֹצֵאנוּ עַל הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, וְכֵן כָּל הַהוֹגָה בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ בְּהַתְמַדָּה זוֹכָה לְטַהֲרַת הַנְּשֻׁמָּה, וּבּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לִישׁוּעָה גְּדוּלָּה וְרוֹב בְּרָכָה עַד בְּלִי דֵי, אֲשֶׁר כִּידוּעַ רַב חִילִיָּה וְרוֹב גּוֹבְרִיָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּכְדָאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמּוֹד עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק - דּוּחֻקָא דְגְּלוּתָא. וְדַע כִּי עַל יְדֵי לְמוֹד הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ מְקַרְבִּין בֵּיאַת מְשִׁיחַ בֵּן דָּוִד בְּרַחֲמִים, וְכָל גְּאוּלְתֵינוּ וּפְדוּת נַפְשֵׁנוּ תְלוּי אֵךְ וְרַק בְּזֶה (הַמְּרַח"ו, כֶּסֶף מְלֶךְ, הַרְמַח"ל, שְׁלֵה"ק, הַרִי"ח הַטּוֹב).

גַּם הַתְּבּוֹנְנָתִי וְרֵאִיתִי בְּלְמוֹד תְּקוּן מ"ג, אֵת דְּבַרֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקֵי הַרְשָׁב"י זי"ע, וְתַתְּחַלְחַל נַפְשִׁי כִּי אֲמִירַת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְהַתְּפִלוֹת

לא נשמעים בשמים בלי למוד תורת הסוד, והוא דבר נורא ואיום, ובלעדיו אין לנו פדיון, ומה נענה ליום פקודה, בראותנו היכל התפלה והוא חלילה ריקם מכל, בעבור אשר לא חפצנו בלמוד הקדוש הזה. על כן חשבתי ללקט הפרושים השיכים לתקון מ"ג, ושערתי בנפשי שיהיה בזה תועלת גדולה ועצומה לכלל ישראל ובודאי כל מי שנשמתו עמדה על הר סיני לא יזניח דברי אלקים חיים מאמרי התנא האלקי הרשב"י הקדוש, ומי לנו גדול מרבן של ישראל חסידא קדישא ופרישא גדול מרבן שמו מרן החפץ חיים זי"ע, שאמר כי לפנים כל יהודי הפשוט ביותר האמין בלב שלם בכל דברי הזוהר הקדוש אשר היו לו לאור עינים, ודי בזה למתבונן.

וכל הרוצה לטעם טעם הארת השכינה הקדושה יעסק בלמוד זוהר הקדוש אשר מלהיבים ומחרידים בוערים כלפידים, ומאירים את חדרי הנפש, באור גן עדן, והתלמידי חכמים יזכו לדעת הנסתרות הגלויות ליודעי חן, יסוד חכמת האמת חכמת הקבלה, והוא גם סגולה לטהרת הנפש כמו שהובא בספרן של צדיקים שלמוד זוה"ק בכל יום הוא תקון גדול לנפש (שער הקדושה למהרח"ו). ומצינו בתקוני זוהר (תקון שתיתאה דף כ"ג ע"ב) שנאמר לו להרשב"י מן השמים כמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה לסוף יומיא ובגיניה (ויקרא כ"ה) וקראתם דרור בארץ.

וברעיא מהימנא פרשת נשא (קכ"ד ע"ב): אחרי שבאר שם שהבירורים בגלות האחרון שהם לברר וללבן ולצרף כצרף הכסף וכבחון הזהב באילנא דטוב ורע (טוב ורע) הם דגמת נסיון דסוטה כתב כגונא דא יתעבד לנסאה לון לישראל בפורקנא בתרייתא הה"ד (דניאל י"ב) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים דאינון מסטרא דטוב וקיימין בנסיונא והרשיעו רשעים אינון מסטרא דרע כו' והמשכילים יבינו מסטרא דבינה דאיהו אילנא דחיי בגינייהו אתמר והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר מן זוהרא דאמא עלאה תשובה, באלין לא צריך נסיון ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים

בהון (דברים ל"ב) ה' בָּדַד יִנְחֲנֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַח (ועי'ן זוה"ק בראשית כ"ו ע"א וברע"מ כי תצא רע"ט).

(א) אוי לאלו שאינם מסתכלים בסודות התורה

וּכְבָר צוּחַ שָׁם הִתְנָא הַרְשָׁב"י הַקְדוּשׁ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (זוהר בראשית כ"ח): עוד פתח ואמר. וַיִּצַר ה' אֱלֹהִים מִן הָאָדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם. וְוִי לְעֵלְמָא דְאַנּוּן אֲטִימִין לְבָא וְסְתִימִין עֵינִין דְּלֹא מְסַתְּפִין בְּרִזֵּי דְאוֹרִייתָא וְלֹא יִדְעִין. דְּוִדְאֵי חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם אֲנּוּן עִמֵּי הָאָרֶץ. וְאִפִּילוּ בְּאֵלִין דְּאַנּוּן נֶפֶשׁ חַיָּה לֹא אֲשַׁתְּכַח עֶזְרָ בְּהוֹן (בגלותא) לְשַׁכְּנֵיתָא בְּגִלוּתָא וְלֹא לְמַשָּׁה דְּאִיהוּ עִמָּה. דְּבְכָל זְמַנָּא דְּגַלְתָּ שְׁכִינְתָּא לֹא זִז מִנָּה.

תְּרַגּוּם בְּלִשׁוֹן הַקְדוּשׁ: עוד פתח ואמר, וַיִּצַר ה' אֱלֹהִים מִן הָאָדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם. אוי לעולם שהם אטומי לב וסתומי עינים שלא מסתכלים בסודות התורה ולא יודעים. שוודאי חית השדה ועוף השמים הם עמי הארץ, ואפלו באלו, שהם נפש חיה, לא נמצא בהם עזר [בגלות] לשכינה בגלות, ולא למשה שהוא עמה, שבכל זמן שגלתה שכינה לא זז ממנה.

(ב) לכן אין מי שיוציא את השכינה מהגלות

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָא מָאן יְהִיב עוֹבְדָא דְאַדָם בְּיִשְׂרָאֵל וּבְמַשָּׁה. אָמַר לִיה בְּרִי וְאַנְתָּ אֲמַרְתָּ הֲכִי וְכִי לֹא אוֹלִיפְתָּ (ישעיהו מו) מְגִיד מְרַאשִׁית אַחֲרִית. אָמַר לִיה הֲכִי הוּא וְדָאִי. וּבְגִין דָּא מַשָּׁה לֹא מִית וְאַדָם אֲתַקְרִי אִיהוּ. וּבְגִינִיה אֲתַמָּר בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה וְלְאַדָם לֹא מְצָא עֶזְרָ אֶלָּא כְּלָהוּ כְּנַגְדּוֹ. וְכֵן עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אֲתַמָּר בֵּיה וְלְאַדָם לֹא מְצָא עֶזְרָ דְאַפִּיק שְׁכִינְתִּיה מִן גְּלוּתָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות ב) וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ. וּמַשָּׁה אִיהוּ בְּדִיוֹקְנִיה מְמַשׁ דְּאַתְמָר בֵּיה לֹא מְצָא עֶזְרָ כְּנַגְדּוֹ.

תְּרַגּוּם בְּלִשׁוֹן הַקְדוּשׁ: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְהֵרִי מִי נָתַן מַעֲשֵׂה שֶׁל אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל וּבְמַשָּׁה? אָמַר לוֹ: בְּנִי, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ כֵּךְ? וְכִי

לא למדת (ישעיהו מו) מגיד מראשית אחרית! ? אמר לו, כך הוא ודאי. ולכן משה לא מת, והוא נקרא אדם, ובגללו נאמר בגלות האחרונה ולאדם לא מצא עזר, אלא כלם כנגדו. וכן נאמר בעמוד האמצעי ולאדם לא מצא עזר שיוציא שכינה מהגלות. זהו שכתוב (שמות ב) ויפן כה וכה וירא פי אין איש. ומשה הוא בדמותו ממש, שנאמר בו לא מצא עזר כנגדו.

ג) לכן נשארים בגלות

בה הוא זמנא ויפל ה' אלקים תרדמה על האדם. ה' אלקים אבא ואמא. תרדמה דא גלותא דאתמר ביה (בראשית טו) ותרדמה נפלה על אברם. ארמי ליה על משה ויישן. לית שינה אלא גלותא.

תרגום בלשון הקודש: באותו זמן ויפל ה' אלהקים תרדמה על האדם. ה' אלהים - אבא ואמא. תרדמה - זו הגלות, שנאמר בה (בראשית טו) ותרדמה נפלה על אברם. הפילו על משה ויישן. אין שנה אלא גלות.

ובארו המפרשים, גם הובא במתוק מדבש [להגה"צ ידיד נפשי להבחל"ח המקבל רבי דניאל פריש זי"ע] בשם מקדש מלך, (בראשית ח"א דף שמ"ח - ש"ג) שעוד פתח רבי שמעון וכו', ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עיינין דלא מסתכלין ברזי דאורייתא ולא ידעין. אוי להם לבני אדם שלבם אטום ושכלם סתום ולא מתבוננים לדעת ולהבין את סודות התורה, ואפילו באלין דאנון נפש חיה לא אשתכח עזר בהון (בגלותא) לשכינתא בגלותא ולא למשה דאיהו עמה. דבכל זמנא דגלות שכינתא לא זז מנה.

ואפילו אלו התלמידי החכמים שיש להם נשמה קדושה, לא נמצא עזר וסיוע על ידם לא להשכינה הקדושה ולא לרעיא מהימנא משה רבנו, והוא לפי שאינם עוסקים בסודות התורה הקדושה, כי כנודע שרק על ידי למוד תורת הסוד עושים תקון לשכינה לפדותם מהגלות, ובגיניה אתמר בגלותא בתראה ולאדם לא

מָצָא עֶזֶר אֲלֵא כָּלֵהוּ כְּנִגְדּוֹ. כְּלוֹמֵר: הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מָצָא תְּלִמִּיּוֹת חֲכָמִים שֶׁיְהִיוּ עֶזֶר לְמֹשֶׁה רַעֲיָא מְהִימְנָא לְעִזּוֹר לְפָדוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה אֲלֵא כּוֹלָם עוֹמְדִים כְּנִגְדּוֹ, לְפִי שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד וְאִינָם מְסִיעִים בְּתַקּוּן הַשְּׂכִינָה.

בַּהֲהוּא זְמַנָּא וַיִּפֹּל ה' אֱלֹקִים תְּרַדְמָה עַל הָאָדָם. ה' אֱלֹהִים אָבָא וְאָמָא. תְּרַדְמָה דָּא גְלוּתָא דְאִתְמַר בֵּיה (בראשית טו) וְתְרַדְמָה נִפְלָה עַל אַבְרָם. אֲרַמִּי לִיהַ עַל מֹשֶׁה וַיִּישָׁן. לִית שִׁינָה אֲלֵא גְלוּתָא. וְלִכְּנָן בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן נִשְׁאַרִים בְּחֻשְׁכַת הַגְּלוּת, כִּי אֵין מִי שְׂמוּכָן לְפָדוּתָהּ (בְּנֻדָּאֵי כָּל יְהוּדֵי הָעוֹסֵק בְּלִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מְסִיעַ בְּפָדוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה אֲךָ כְּיָדוּעַ כָּל שְׂשִׁים רַבּוּא נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵמָּה נִקְרְאִים בְּרַחֵם אֶחָד הִיא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכְּנָן צָרִיךְ שְׂכָל יְהוּדֵי וַיהוּדֵי יַעֲסֵק בְּלִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ לְכָל הַפְּחוֹת עַד שִׁזְכָּה גַם לְלַמַּד תּוֹרַת הַסּוּד בְּהַכְּנָה, וּבְכַךְ נִזְכָּה לְקַבּוֹץ הַגְּלִיּוֹת בְּאַהֲבָה וּבְרַחֲמִים).

(ד) לְכַשְׂיַפּוּצוֹ מְעִינּוֹתֶיךָ חוּצָה

וְכִידוּעַ מַעֲשֶׂה שְׂבָאוֹ חֲסִידֵי חַב"ד לְהַרְבּ מְבָרִיִּסְק הַגְּרִי"ז סוּלוֹבֵיִצְיִק זִי"ע, וְשָׂאוֹ מִפְּנֵי מַה לֹּא לּוֹמְדִים אֲצִלְכֶם תְּנִיָּא, וְסִפְרוּ לוֹ עַל עֲלִית נִשְׁמָה שֶׁל הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַיְדוּעָה, שְׂשָׂאֵל לְמַשִּׁיחַ אִמְתִּי קָאֲתִי מַר? וְהַשִּׁיבּוֹ, לְכַשְׂיַפּוּצוֹ מְעִינּוֹתֶיךָ חוּצָה, וְאִם כֵּן הַבַּעַל הַתְּנִיָּא הוּא מְמַשִּׁיךְ תּוֹרַת הַבַּעַל שֶׁם טוֹב, וְצָרִיךְ לְלַמַּד אֶת סִפְרוֹ כְּדִי שְׂיָבּוּא מַשִּׁיחַ, וְהַשִּׁיבּוֹ שְׂאֲצִלְנוּ הַמְּסַרְתָּ הִיא, כִּי פְּנִיַת הַמַּשִּׁיחַ לְלַמַּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׂבֻזָּה יַחֲיֵשׁ גְּאוּלְתֵּינוּ.

וְכֵּאֵן מְקוּם לְהַבִּיא אֶת דְּבָרֵי כ"ק מְחוֹתְנֵי לְהַבְחִל"ח מִן הָאֲדָמוֹ"ר מְקַלּוּיִזְנְבוֹרְגַּ זִיע"א, וְזל"ק: עַל כֵּן קָבְעוּ תְּלִמִּיּוֹת הַבַּעַל שֶׁם טוֹב אֶת עֵקֶר לְמוֹדֵם בְּסִפְרֵי הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְהֵם נִחְשָׁבִים לְתְּלִמִּיּוֹדֵי שֶׁל רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, שְׂאָף הֵם אֶחְזוּ דְרָכָם בְּקַדְשׁ שְׂאִין צָרִיךְ לְלַמַּד חוּבָה וְלִשְׂרָף אֶת הַחוּטָאִים כִּי אִם לְהַסְתַּכֵּל בְּעֵין טוֹבָה וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְהַחֲזִירָם בְּתִשׁוּבָה, לְהַסִּיר מֵהֶם הַלֵּב חוֹרֵשׁ מִחֻשְׁבוֹת אֲוִן וְשִׁיקְבָלוֹ לֵב בְּשָׂר לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֵי ה' יִתְבָּרַךְ. (מתוך)

דברי קדשו בשעור חמש ורש"י פרשת אמור תש"מ "לל"ג בעומר", ונדפס בספר זוהר קלויזנבורג).

אנו אומרים בפיוט אשר יסדו מרן הרי"ח הטוב זי"ע: "סיני סיני לו נקרא, ארי שבחבורה, ממנו תצא תורה, אדוננו בר יוחאי", והוא על פי מה שכתוב בזוהר הקדוש, דאלמלא נתנה תורה דינו ברבי שמעון בר יוחאי שממנו תצא תורה, ויש להתבונן מה היה העקר בקבלת התורה:

ה) חכמים הם אלו שמסתכלים בסודות התורה

כתוב בזוהר הקדוש בפרשת בהעלתך (דף קנב). וזה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה, [חכמים הם העבדים של מלך העליון], אינון דקיימו בטורא דסיני, [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עקר כל התורה ממש, כלומר שיודעים שבספורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והכונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה]. [אמר המעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני].

ו) לעתיד לבוא הם עתידים לדעת נשמתא דאורייתא

ולזמנא דאתי, זמינן לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. [ולעתיד לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה]. (הבאור מהפירוש מתוך מדבש).

ז) הם שלא ברחו בהר סיני הם לומדים תורת הסוד

ואומר הגה"צ המקבל האלקי רבי יהודה פתיה זי"ע: ונראה לי בבאור כונתו כי בתחלה פשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתיצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם וינעו ויעמדו

מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר "אינון דקיימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, כן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

(ח) ה' משתבח בהם בכל יום

ואיתא בזהר פרשת חיי שרה (ק"ל ע"ב) שאין מקום פנימי בכל המקומות בגן עדן כמו המקום הגנוז לאלו שיודעים את הסוד ויודעים להדבק בשם יתברך... ואלו שעמלים להבין את תורת הסוד... הם אלו שהשם יתברך משתבח בהם בכל יום, הם אלו שעולים בין העליונים הקדושים והם נכנסים בכל השערים של גן עדן העליון ואין מי שימחה בידם, כמה גדול חלקיהם וזכותם בעולם הזה ובעולם הבא

(ט) לא לתת לה' מנוחה עד שיגאלנו

הרעיא מהימנא מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דווקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס רי"ט).

(י) החכמה נעדרת

כתב המהרח"ו (הובא בהקדמה לעץ חיים): וסבה זו גרמה בעונותינו הרבים לבטול מצוה הגדולה הזאת, ולאורך הגלות המר והנמקרה הזה. ותהי חכמת האמת נעדרת מונחת בקרן זווית, ואין מי מהלומדים נוגע בקצה המטה אשר בידו, לטעם מנפת צופיה. כי מי שלא טעם טעם חכמת האמת כאלו לא ראה מאורות מימיו, ואוי להם

לבריות מעלבונה של תורה. והאומר די לי בנגלות אין לי עסק
בנסתרות, טב ליה דלא איברי בעלמא כמבאר בתקונים (תקון מ"ג).

(יא) אוי להם מעלבונה של תורה

וזה אצלי פרוש המשנה (אבות פרק ו' ב') "אמר רבי יהושע בן לוי, בכל
יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם
לבריות מעלבונה של תורה", כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה
ובספוריה לבדם, היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הוישת כסותה, וכל
האמות יאמרו לישראל, מה דודך מדוד, מה תורתכם מתורתינו, הלא
גם תורתכם ספורים בהבלי עולם, אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן
"אוי להם לבריות מעלבונה של תורה", ואינם עוסקים בחכמת
הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות, וכל
הרעות המתרגשות לבוא לעולם, עכ"ל המהרח"ו. [כלומר שלא זו
בלבד כל האסונות שקרו תלוי בצאוורם, אלא גם ח"ו מה שעתיד
להיות שלא יבוא הם אשמים בכך, ואי לה לאותה בושה ואוי לה
לאותה כלמה, מה יענו ביום הדין, כי רק רבי שמעון יכול לפטור מן
הדין, והם לא רצו לשמוע לו, ולא אבו ללכת בתורתו - "ותורה אור"
שעל זה כתב המהרח"ו שם, כי הפסוק (משלי פרק ו' כ"ג) "ותורה אור"
הוא רק על חכמת ספר הזוהר הקדוש וז"ל:

(ב) הזוהר מאיר את תלמוד הבבלי

וכנגד הכת השניה הם התלמידי חכמים העוסקים בתורת ה' אשר
נפשם חצובה מן השמים ולא מן הארץ אמר "ואל השמים
ואין אורם" כי גם שנפשם חצובה מן השמים, אין להם אור בתורתם
כמו שכתבנו למעלה בשם חז"ל על פסוק: במחשפים הושיבני זה
תלמוד בבלי. וחכמת ספר הזוהר היא המאירה אותם, ומבארת
הדברים הנאמרים בתלמוד, במלבושים כאלו הם חשובים גשמיים,
אשר עליהם נאמר "ותורה אור", וזה שאמרו ואל השמים ואין אורם,
ועל זה נתבאר ישעיה הנביא בנחמותיו ואמר: "והולכתי עורים בדרך
לא ידעו" וגו', כי התורה הפשטית נודעו במספרם, וכו', עיי"ש...

(ג) העוסקים רק בנגלה נקראים "עורים" ונקראים "עבדים"

ובלי ספק כי העוסקים בתלמוד בבלי בלבד, מגששים כעורים קיר, בלבושי התורה, ואין להם עינים רואות ברזי התורה הנסתרים בו, כי לא על חנם כפי רצונם פסקו טמא טהור אסור והתר כשר ופסול, אלא מתוך פנימיות התורה פנודע ליודעי חן, וכמו שקראם במקום אחר, האחד שבארנו לעיל, סתימין עינין וכו' וזה שכתוב (ישעיה פרק מב יט) "מי עור כי אם עבדי", אבל הכוונה היא למעוטי ולאפוקי חכמי האמת הנקראים בנים, אינון מרי קבלה כנ"ל אבל העוסקים במשנה לבדה בלתי הסתכלותם בסודותיה, וכפי סודותיה יפסקו הדינים אם אסור ואם מתר כנ"ל הנה אלו עורים בודאי הם, וזה שכתוב "מי עור כי אם עבדי", כי העוסק בפשט נקרא עבד כנ"ל ועליהם נתנבא ישעיה לעתיד לבוא שיזכו ללכת בדרך לא ידעו הוא דרך חכמת האמת... וזה שכתוב עוד אשים מחשך לפניהם לאור, פי התלמוד בבלי שהוא מחשך המספר בפשט העולם הזה, אשים לפניהם לאור, ויסתכלו מתוכו רזין דאורייתא הגנוזים בו, הנקרא ותורה אור. (ספר עץ חיים - הקדמת מוהרח"ו זיע"א על שער ההקדמות).

(ד) המן מגלה את קלקלתם

אמר הרשב"י זי"ע במכילתא "ובזוה"ק כתבו, שאוכלי המן היו מקבלים הארה רוחנית וגלוי שכינה ללמוד בסודות התורה, וכתב על זה החיד"א שם בניצוצי אורות, שזה דוקא לצדיקים אשר היה המן מאיר בהם, מה שאין כן לאלו שכתוב בהם "והעם שטו ולקטו" כלומר, שהלכו אחר שטותם, ולהם לא האיר המן, ומי אלו? הם שהיו צריכים לטרח לחפש את המן מרחוק, ולטחנו ולדוכו וכו', עכת"ד. ובאורו הצדיקים מדוע לא רצו את המן וקראו לו לחם הקלוקל? כי המן היה מגלה את קלקלתם ואת כל צפונות לבם, כיצד? שלצדיקים בא המן ליד פתח האהל, ובכלל לא טרחו לצאת, ואם היה אדמו"ר וראש ישיבה גדול שח"ו חטא בסתר, מיד למחרת היה המן

יורד רחוק מאד מפתח אהלו, והיה נצרך לשוטט ולחפש כמו כל הרשעים, ולכן לא רצו את המן כי היה מגלה את קלקלתם ברבים.

(טו) עם של בטלנים

כמו כן עתה יש רבנים ואדמו"רים וראשי ישיבות ומנהלים ומלמדים, שלא רוצים את לימוד הזוהר הקדוש, מפחד שמא יגלה עליהם, כי אינם ראויים לאותה איצטלא, (ויכול להיות שרוקדים וקופצים ושרים במירון "תורתו מגן לנו" ולא שמים לב מה יוצא מפיהם, כי איך יגן עליהם, אם לא לומדים תורתו), ואוי לה לאותה בוששה, ואוי לה לאותה כלמה, כי אם מפחד בשר ודם חוששים, האיך לא יבושו מפני מלכו של עולם, בכוא יום הדין הגדול והנורא, מה יענו ליום פקודה, כי עמי הארץ הם, כי כך קוראם הרעיא מהימנא בזוהר הקדוש, שמי שלא לומד זוה"ק נקרא עם הארץ. וכבר הבטיחנו הקדוש "האור החיים" זי"ע, כי מה שאמרו בזוה"ק מ'ה שיהיה הוא שיהיה ר"ת משה, כי ממש משה רבינו הוא גואל ראשון והוא גואל אחרון, ומשה רבינו נותן התורה לא רוצה לגאול עם של בטלנים.

(טז) על ידי הזוהר יצאו מהגלות

וכבר אמר לנו משה רבינו ע"ה, במה נאחז כדי להגאל, כמו שהבטיח לנו משה רבינו בזוה"ק ברעיא מהימנא (פרשת נשא דף קכ"ד): והמשפילים יזהירו כזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון (דברים לב) "ה' בְּדָד יִנְחֵנו וְאִין עִמּוֹ אֵל נֹכַר", עכ"ל.

ועוד כתב האור החיים הקדוש (בפרשת ויחי) על הפסוק "אוסרי לגפן עירה, וגו' חכלילי עינים מיין" וגו', זה יורה על לימוד התורה, שרק בה ננצל מהצרות ונגאל ברחמים, וצריך שיהיה בנו יינה של

תורה, כדפַרשתי בספרי על הפסוק (שיר השירים ד'), "הביאני אל בית היין" וגו' ושם פרש, שייך רומז ללמוד כל פ'ר'ד'ס התורה, וברש"י בגמרא פרש על הפסוק הזה "יין גימטריה סוד", ובגמרא (שבת דף פח, ב) פרש רש"י: למימינים - עסוקים בכל פחם, וטרודים לדעת סודה, כאדם המשתמש ביד ימינו שהיא עקר, ע"כ.

יז) עקר נתינת התורה בשביל הסוד

והקדוש רבי יצחק אלפיה זי"ע, בספרו שיח יצחק כתב, דעקר נתינת התורה היא לסודותיה, ע"כ, וזוהי הבטחת הרשב"י ע"ה, שסמוך לגאולה גם ילדים קטנים ילמדו סודות ה', ותודה להשי"ת כבר מתקים בנו חזון הרשב"י דבר יום ביומו. כללו של דבר, לא יעזר לרבני הערב רב כלום, "ובני ישראל יוצאים ביד רמה", ותרגם האונקלוס בריש גלי, ברי"ש אותיות רשב"י, גלי גימטריה ג"ם הרומז למידת הרחמים, כדכתב רבינו בחיי בשם המקבילים על הפסוק (ויקרא פרק כו מד) "ואף גם זאת" וגו', וז"ל: ודע כי מדרך הקבלה יש הפרש גדול בין לשון אף ללשון גם, אף על פי ששניהם לשון רבוי, כי לשון אף ירמוז למדת הדין, ולשון גם ירמוז למדת רחמים, מלשון גמילות חסדים, כענין (שם ל') וגם שמע בקולי, והשמיעה ברחמים, וכו', עיי"ש דבריו הקדושים. כלומר, שעל ידי שנמשיך עלינו את נשמת הרשב"י ע"ה בלומדינו את תורתו, כמו שכתב החסד לאברהם בשם רבי אברהם גלאנטי זי"ע, שכאשר אנו לומדים תורת הרשב"י, בא הרשב"י מתעטר ויושב בגוון, על ידי זה נמשיך עלינו את מדת הרחמים הנקראת "גם".

וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגדל פח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדשה, עד אשר נזכה בקרוב שייערה השם עלינו רוח טהרה, ויקוים בנו הפסוק (יחזקאל פרק לו כה) "וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", ונזכה

לטהר לכבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו,
וללמוד כל חלקי תורתנו הקדושה בד' חלקי הפרד"ס.

(יח) בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר

וז"ל האדמור הזקן זי"ע: מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו
בזהר אף שאינו מבין, כי מה אכפת ליה שאינו מבין אפלו הכי
הוא סגלה. (מאמרי האדמור הזקן הקצרים 1 דף תקעא)

וכמו ששמענו בפרוש מפי אדמור הזקן (בעל התניא) בליאזני, שיש
בחינת טמטום המח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי זוהר
הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר.

(תנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמות עמוד סד)

(יט) יהיה צריך לבוא בגלגול

ועוד אמרו חכמי האמת שכל נפש צריכה לתקונה לעסק בפרדס כפי
מה שהיא יכולה להשיג ולידע וכל מי שיכול להשיג ולידע
הרבה ונתעצל ולא השיג וידע אלא מעט צריך לבוא בגלגול עד
שישיג וידע כל מה שאפשר לנשמתו להשיג מידיעת התורה והן
בפשטי ההלכות הן ברמזים ודרשות וסודות כי כל מה שנשמתו
יכולה להשיג ולידע מידיעת התורה זהו תקון שלמותה ואי אפשר
לה להתתקן ולהשתלם בצרור החיים את השם במקורה אשר חובה
משם בלתי ידיעה זו ולכן אמרו חכמים אשרי מי שבא לכאן ותלמודו
בידו כדי שלא יצטרך לבוא בגלגול לעולם הזה.

(שלחן ערוך הרב הלכות תלמוד תורה פרק א' סימן ד')

(כ) מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר הקדוש אף

שאינו מבין

ובגדון שאר הלמוד יהיה בזה האפן: מי שהוא בעל עסק גדול יהיה
רב למודו בזהר אף שאינו מבין, כי מה אכפת ליה שאינו

א. רב למודו בזהר הקדוש וכו': נראה דהטעם על עצם הלמוד בזהר ולא רק על הלומד ואינו מבין.
שכתב להלן "אפלו הכי היא סגלה" הוא טעם נמי וכבר מבאר בספרים באריכות שיש סגלה מיוחדת

מבין אפלו הכי היא סגלה. וגם ילמד עין יעקב וספר מנורת המאור וספרי יראים. מלבד שעורין הקצובין ללמוד תנ"ך ומדרשי רבותינו זכרונם לברכה כמו עין יעקב ובספר הזהר בתוכחת מוסר השכל שבוי"ו, ובספרי המוסר המיוחדים על פי חכמת האמת כספר הראשית חכמה והשל"ה וכהאי גוונא. ובשפת זמן למוד ספר הזהר עם פרושים ובאורים בעיון מעט בספרי הקבלה בהרמ"ז וספר מקדש מלך... עד כאן לשונו.

(תשובת אדמו"ר הזקן רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל - שנת תשס"ה)

כל צרופי אותיות התורה יש בהם יתרון ומעלה יתרה זו, שבדבקות נפש האדם בצרופי אותיות אף שאינו יודע ומבין הענין בעין השכל רק שהוגה ומדבר בהם (לאפוקי הרהור דלאו כדבור דמי) הרי הם מעלים את הנפש למקום שלא היתה הנפש מגעת שם מצד שרשה, כי שרש אותיות התורה היא הגבה למעלה משרש הנפש.

(תורה אור לבעל התניא, פרשת בשלח דבור המתחיל אשירה לה)

היום מסייעת להשכיל ולהבין בחכמה הנעלמה קדש קדשים היא וכו'.

למוד ספר הזהר עם פרושים ובאורים בעיון מעט וכו' עין בסימן שלפני זה שלא הזכיר רבנו למוד זה וכמו שכתוב לעיל. ונראה דשם מיירי באדם שאינו מסגל להבין דברים בעיון ואינו שיף ללמוד בספרי קבלה, ולכן כתב שם שיש סגלה מיוחדת בקריאת ספר הזהר אף שאינו מבין, מה שאין כן הקא מיירי במי שמסגל ללמוד בעיון. וחיוב זה של למוד הקבלה נזכר בהלכות תלמוד תורה (פרק א' סימן ד') בסופו: "ועוד אמרו חכמי האמת שכל נפש צריכה לתקונה לעסק בפרד"ס וכו' וסודות וכו'".

ולכאורה צריך עיון דבהלכות תלמוד תורה שם משמע דלמוד ההלכות קודם ללמוד אגדה וקבלה, וכאן הלא מיירי במי שעדין לא גמר ללמד הלכה. ונראה דצריך לומר כמו שכתבנו לעיל לגבי למוד אגדה, דמה שכתב רבינו שלמוד ההלכה קודם, הינו שרב זמנו יהיה בהלכה, אבל בודאי שצריך לעסק במקצת זמנו בקבלה...

בספר הזהר. ועין בזה ב"שם הגדולים" מערכת ספר "בהיר" שכתב בשם גורי האר"ל "ונראה כי דוקא למוד הגה יש בו סגלה יותר על למוד משנה ותלמוד ומקרא". ועין עוד במגדל עז (עמוד תלי"ח) באריכות.

ב. ובספר הזהר בתוכחת מוסר השכל שבו: ובספרי מוסר המיוחדים על פי חכמת האמת כספר ראשית חכמה והשל"ה וכהאי גוונא בסימן שלפני זה כתב רבינו שבעל עסק ילמד בספר הזהר משום סגלה ואפלו כשאינו מבין, אבל כאן הוא מחלק בין חלק המוסר שבזהר לחלק הקבלה שבו, וחלק המוסר הוא כמו אגדות חכמינו זכרונם לברכה שצריך ללמודם כדי ללמוד מהם מוסר השכל.

ג. ובשפת זמן למוד ספר הזהר: עין בגטין (ס): ר' יוחנן וריש לקיש מעיני בספרא דאגדתא בשבתא, ובהגהות ר' יעקב עמדין כתב, בספר של עין חיים וחכמי האמת שאנו קורין קבלה. ולא היו מעינין בימות החל אלא בדינים והלכות וכו', ובשבת לא היו עוסקים בדינים והלכות וכו' והיו מעינים בשבת בדרי אגדה שמושקת הלב מפני ענג שבת, וקדשת

כא) על ידי למוד זוהר מיוחדים קודשא בריך הוא ושכינתיה עתה באתי להזכיר כאן דברים חוצבים להבות אש בענין זה מה שכתב הרב הגאון הגדול הצדיק המפרסם אשר כל רז לא אניס ליה מה"ר אברהם אזולאי זצ"ל בספרו היקר חסד לאברהם, וז"ל במעין הראשון נהר כ"ד.

ודע כי עקר כוננת הרשב"י ע"ה בחבור הזוהר היזה לזה, להיות שאור הלאומי באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, רצה לעשות לה סמך ליחודה בבעלה יחוד מועט ע"י חבור הזוהר במה שהיה הוא וחבריו עוסקים בסודות התורה שזה גורם ליחוד קב"ה ושכינתיה ע"י הסוד, שסוד הוא ר"ז בגימטריא או"ר.

כב) בטול הקלפות והקיטרוגים

וגם שעל ידי החבור הזה יהיה בטול הקלפות וקלפות העונות והשפתת הקיטרוגים, אשר לזהטים בכל עת ובכל שעה נגד מדות הקדושים והשמות הקדושים שהם בסוד השכינה הקדושה ונגד בני ישראל, והעוסק בתורה נקרא קלע וחרב ורמח שהם בחינות סודות כדי להצילם ברעתם ע"י חבור זה, וספר זה עתיד להתגלות בימי מלפא משיחא כדי לתן סעדא לשכינה הקדושה כנזכר, והנה כל אותן שיזכרו אליו יזכו לגאולה, פי העבודה הזאת המעטת בזמן הזה הוא יותר חשוב מכל אילי נביות בזמן שהיה בית המקדש קיים, וכו', עיי"ש עוד, עכ"ל.

כג) אפילו לבינונים

הרי מבאר גם מדבריו שעתידי ספר הזהר להתגלות בהתגלות חדשה מפרסמת בדור האחרון, והתגלות זו הינו התפשטות בין הכלל ישראל, אפילו בין אותן שהם בזמן הזה במדרגת בינונים.

כד) הלומד מבין שאינו מבין מקצר המשיג ועמק המשיג

דברי האזולאי בעל עבודת הקדש זצ"ל נכנסים בלבו שכתב שם בספרו, וז"ל, למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד בשגם לא

יָדַע מַאי קָאָמַר, וְאַף שְׁיִטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ, וְהוּא תְּקוּן גְּדוּל לְנִשְׁמָה וְכוּ',
שֶׁסֶפֶר הַזֶּהר מִן הַסּוּדוֹת עֲצָמָן בְּגִלּוּי, וְהַקּוּרָא יוֹדֵעַ שֶׁהֵם סוּדוֹת
וְסִתְרֵי תוֹרָה, אֲלֵא שְׁאִינוּ מוּבָן מִקְצֵר הַמְּשִׁיג וְעִמָּק הַמְּשִׁיג עַכ"ל.

כה) גַּם כִּי סְתוּמִים וְחֲתוּמִים הַדְּבָרִים, אֵל נָא תִּמְנַע מִקְרִיאָתָם

**גַּם כִּי סְתוּמִים וְחֲתוּמִים הַדְּבָרִים, אֵל נָא תִּמְנַע מִקְרִיאָתָם, כִּי בְרִית
כְּרוּתָה לְשִׁפְתַיִם הַנוּטְפוֹת מִרְבֵּי בְּאִימָה וְרַעוּתָא דְּלָבָא בְּהִנֵּי כְּבִשֵׁי
דְּרַחֲמָנָא שְׁאִינָם חוֹזְרוֹת רִיקָם, מְעוֹרֵר אֶת הָאֵהָבָה עַד שֶׁתְּחַפֵּץ
בְּלִגְלוּג וְגִמְגוּם, אִישׁ הוֹגֵה וְשׁוֹגֵה בְּאֵהָבָתָה וְכוּ'.**

(הרב משה זכותא בהגהותיו לספר הפנונות)

לְמוֹד תְּהִלִּים וְזִהַר הַקְּדוּשׁ אֶפְלוּ בְּאֵין מִבִּין פְּלָל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל

וּמְרָצָה לְפָנֵי הַשֵּׁם

לְמוֹד סֶפֶר הַזֶּהר נִשְׁגָּב מְאֹד לְטַהַר וּלְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ, וְאֶפְלוּ אִי לֹא יָדַע
מַאי קָאָמַר וְשׁוֹגֵה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא. וְנִהְיִי שֶׁבְּלְמוֹד הַמְּשִׁנִּיּוֹת וְכַדוּמָה יֵשׁ דַּעוֹת שְׁצָרִיף לְהַבִּין
לְפָחוֹת מֵהוּ הָעֵנִין שְׁלוּמֵד, אֲבָל בְּלְמוֹד תְּהִלִּים וְזִהַר הַקְּדוּשׁ אֶפְלוּ
בְּאֵין מִבִּין פְּלָל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרָצָה לְפָנֵי הַשֵּׁם וְכוּ'.

(פלא יועץ אות ז', זוהר)

כו) אַף אִם אִינוּ מִבִּין בְּהֵם יֹאמַר דְּבָרֵי הַזֶּהר וְתִקּוּנֵיהֶם

**יְלַמֵּד בְּסִפְרֵי קְבָלָה, וְאַף אִם אִינוּ מִבִּין בְּהֵם יֹאמַר דְּבָרֵי הַזֶּהר
וְתִקּוּנֵיהֶם, כִּי הֵם מְסַגְּלִים לְטַהַר הַנֶּשְׁמָה.**

(סדור פנונות האר"י זכרוננו לברכה מהמקבל האלקי מורנו הרב רבי יעקב קאפיל של
רבי יעקב קאפיל איש ליפשיץ זכר צדיק וקדוש לברכה אשר היה מגיד מישרים בבית
המדרש של מעזריטש גדול לפני תקופת הבעל שם טוב - לפני 300 שנה. כולל באורים
על כל חלקי התפלה. בסדר פנונת הלמוד)

(כה) בשם אדמור הזקן (בעל התניא) נשמתו בגנזי מרומים: ספר הזהר הלשון מסגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר

שמועתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמור הזקן (בעל התניא) נשמתו בגנזי מרומים סגלה למחשבות זרות בעת התפלה הוא ג' דרכים וכו', וכן ספר הזהר הלשון מסגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר, ולכן פיון שג' דברים אלו אינם צריכים פונה, לכן מועילים לטהר המחשבה ממחשבות זרות.
(ספר מגדל עז, מאמרי דברי אלקים חיים מאדמורי חב"ד, עמוד תכו)

(כט) אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה: אמירת הזהר מסגל לנשמה אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה: בג' דברים הכלל הפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוון, אלא אחד המכוון כו' ובלבד שירבה, אמירת הזהר מסגל לנשמה.
(ספר נתיב רשי, בשם מורי, הלא הוא הרב הצדיק רבי הלל מפאריטש)

(ל) בזכות למוד ספר הזהר יצאו מן הגלות ברחמים

קמוט. בגין^[ד] דעתידין^[ה] ישראל למטעם^[ו] מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון^[ז] ביה מן גלותא ברחמי.

הגאולה, מפני שהנסיון הוא לאותם שהם בסוד הפשט מסטרא דעץ הדעת וכו', שנשמתם מבריאית יצירה ששם (תהלים יב ט) סביב רשעים יתהלכון.
ה. דעתידין ישראל למטעם וכו'. ולא ערב רב, (דמשק אליעזר).

ו. למטעם מאילנא דחיי וכו'. בסוד (מה שכתוב במס' גרות דף יז.) עולמך תראה בחיך, חיות אורות רוחניים של עולם עליון, (דמשק אליעזר).

ז. יפקון ביה מן גלותא ברחמי. בזכות אלו ישראל העוסקים בדברי הזהר, יצאו כל ישראל מן גלות המר הזה, (דמשק אליעזר).

ד. בגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי וכו'. עין שם בדברי הרע"א מהימנא מה שכתוב בתחלת הענין. ועין שם מה שכתוב באור החמה בשם הרמ"ק זכרונו לברכה, וזה לשונו: והענין פי מסטרא דאצילות התורה מתבארת מצד הספירות הנאצלות, וכל עניני התורה מצד הנשמות פרושם בסוד פרוש הזהר. וכאשר יהיה הגאולה שיתבטלו הקלפות ויתבררו ישראל ויהיו כלם בסוד הטוב. אותם שקשטו עצמם בסוד מעשים טובים ונתעסקו במעשיהם ובתפלתם על דרך הסוד בטהרה ובנקיות, אל בלי ספק בהם מתנוצץ סוד עין החיים מצד הנשמה דאצילות. ואלו אינם צריכים לנסיון בעת

[תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.
(רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד:)

לא) מה שגורמים אלו שלא רוצים לעסק בחכמת הקבלה קול אומר קרא, "מה אקרא כל הבשר חציר", הכל הם כבהמות שאוכלות חציר. "וכל חסדו כציץ השדה", כל חסד שעושים לעצמם עושים. ואפלו כל אלו שעוסקים בתורה, כל חסד שעושים לעצמם עושים. באותו זמן ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזה הוא רוח המשיח.

אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים לעסק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת נביעת החכמה שהיא "ממנה, ונשארת ב' יבשה.

אוי להם שגורמים עניות וחרב ובוזה והרג ואבדן בעולם. וזה הרוח שמסתלק, הוא רוח המשיח, כמו שנאמר. והוא רוח הקדש. והוא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם.
(תקוני זוהר תקון ל')

לב) אפלו מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת - ומבטח שהוא בן עולם הבא

ובספר כסא מלך על תקוני זוהר (תקון מ"ב) כתב וזה לשונו: "כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה להבין אפלו מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת (עין שם דבר מבהיל) ומבטח שהוא בן עולם הבא", עד כאן.

(ג) קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות

קנ. אמר לון^י רבי שמעון לית^י רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו^י רביי דעלמא זמינין לאשכחא^{יא} טמירין דחכמתא ולמנדעוי^{יב} ביהני^י קצין וחושבנין, ובההוא^{יג} זמנא אתגליא לכלא.

[תרגום ללשון הקדש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

(זהר הקדוש פרשת וירא דף קיח.)

(ד) קימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלמוד הקדוש של התקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן

מזמן אשר הציץ וזרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התקונים וספר הזהר קימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל

יד. ובההוא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועין מה שכתב מורינו הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג') וזה לשונו: ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"ג, ומשם ואילך קרא דרא בתרא והתרה הגזירה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר.

מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים

עוד כתב שם וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שחננו האל וגעע ומצא והשתדל וזכה להשיג חלק החכמה המשוג בעולם הזה, זכה לטעם בעולם הזה קצת מתענוג העולם הבא.

ת. אמר לון רבי שמעון. רצה לומר לרבי יהודה ולרבי יוסי, עין שם בדברי הזהר בתחלת הענין (דף קטו:).

ט. לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי וכו'. רצה לומר שהקדוש ברוך הוא אינו רוצה שיתגלה זמן הגאולה, עין שם בדברי הזהר לעיל.

י. אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין וכו'. פרוש אפלו נערים קטנים שבעולם, ימצאו טמירין, נסתרות של חכמה מסודות התורה, כי אז יתמלא הארץ דעה, (אדרת אליהו).

יא. לאשכחא טמירין. ימצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות התורה, (דך אמת אות ה').

יב. ולמנדע ביה פרוש ולידע באותה החכמה, (אדרת אליהו).

יג. ביה קצין וחושבנין. פרוש למנדע קצין דגאולה וחושבנין של מי הגלות, שיתגלה אפלו לנערים (נצוץ אורות אות ג' בשם הר"ש בהגלו').

לְהַחְזִיק בַּלְמוּד הַקְדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזְהַר יְחִיד וְרַבִּים מִנְעַר וְעַד זָקֵן, וְהִגֵּם דְּאִין לְאֵל יָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין סוּד אֲמֵרוֹת טְהוּרוֹת שְׁבַסְפָּרִים הַקְדוֹשִׁים הָאֵלֶּה אַף עַל פִּי כֵן שׁוֹתִים בְּצִמָּא אֶת דְּבַרְיָהֶם וּמַתְּלֵהֶבִין בְּקִרְיָתָן מְאֹד מְאֹד.

(רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התקונים בניהו)

לה) נְעָרִים קְטַנִּים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּעֶצְמוֹ אָמַר, שְׁנַעְרִים קְטַנִּים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם.
(אור החמה)

לו) כָּל אַחֲינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לְמוּד בְּסֵפֶר הַזֶּה־הַקְדוֹשׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קְטַן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא

הָבָה נִקְוָה כִּי בְּאֶפֶן כָּזֶה כָּל אַחֲינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לְמוּד בְּסֵפֶר הַזֶּה־הַקְדוֹשׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קְטַן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא.

(הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

לז) מַה טוֹב וּמַה נְעִים אִם יִשְׁתַּדְּלוּ לְקַבֵּעַ חֲבוּרוֹת לְלִמּוּד הַזֶּה־הַקְדוֹשׁ בְּפֶרֶט לְעַת כְּזֹאת אֲשֶׁר נִיצוּצֵי הַגְּאֻלָּה הַחֲלוּ לְפָרַח עָלֵינוּ לְהַשְׁתַּדֵּל בְּלִמּוּד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה הַמְּסַגֵּל לְבִיאת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ

וּמַה טוֹב וּמַה נְעִים אִם יִשְׁתַּדְּלוּ לְקַבֵּעַ חֲבוּרוֹת לְלִמּוּד הַזֶּה־וּבְפֶרֶט לְעַת כְּזֹאת אֲשֶׁר נִיצוּצֵי הַגְּאֻלָּה הַחֲלוּ לְפָרַח עָלֵינוּ לְהַשְׁתַּדֵּל בְּלִמּוּד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה הַמְּסַגֵּל לְבִיאת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּקִדְשׁוֹ אֲלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְרַעְיָא מְהִימָנָא דְּבַהֲאֵי סֵפֶר הַזֶּה־יִתְפָּרְקוּן מִן גְּלוּתָא וּבִיָּה יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא. וְהַשֵּׁם יַחֲשִׁיב גְּאֻלְתָּנוּ בְּבִיאת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּעִגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

לח) כְּשֶׁה' רוּאָה הָאָדָם מְשִׁתַּדֵּל לְדַעַת הַסוּד מִקְּבֵל תְּפִלוֹתָיו

וּכְמוֹ כֵּן מְבִיא הַקְדוֹשׁ הַצַּדִּיק הַמְּלוּבֵּן רַבִּי יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא זִיע"א בְּסִפְרוֹ "בְּגֵדֵי הַשְּׂרָד" עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח (עמוד ק"ב ע"ל הַפְּסוּק)

"שומר פתאים ה' דלותי ולי יהושיע". וזה לשונו: נחזר לענין ראשון שפרש להשלים המזמור על הדרך הראשון שפרשתי "שומר פתאים ה' דלותי ולי יהושיע", הנה כתבנו דכשחושב האדם תמיד שהשכינה בין עיניו כמו שנאמר "שויתי ה' לנגדי תמיד", הקדוש ברוך הוא מדיח מעליו כל המקטרגים והמשטינים ומקבל תפלתו, ובכל עת שהוא קורא לו הוא עונה.

ועל זה יש להקשות כי לא שיך הדבר הזה כי אם ביודעי סודות ה' לעשות יחודים למעלה וכמו שאמר נמי דוד המלך ע"ה "קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת".

והאמת הוא, שיודע סודות ה' לעשות יחודים במרכבה העליונה, ואם אינו יודע, דבר פשוט הוא דהחיצונים דוחים תפלתו לחוץ, ואם כן, היכי אמרינן עכשו שכשיהיה האדם משהו ה' נגד עיניו יענהו ה' בכל עת שהוא קוראו, ומדחה מעליו כל המשטינים? ולזה בא דוד המלך ע"ה להשמיענו דהקדוש ברוך הוא בוחן כליות, וכשרואה שהאדם פונתו לעבוד אותו בלבב שלם, ודואג לדעת סודו ויחודיו כדי לעובדו כראוי, ועדין לא השיגה ידיעתו, כגון זה הקדוש ברוך הוא מחזיק בידו ומגן עליו מן החיצונים, ונותן בלבבו חכמה ובינה לדעת סודות התורה ויחודה.

לט) מאותה שעה שנתן דעתו, הקדוש ברוך הוא שומרו ומגן עליו, ועונה אותו בכל עת שהוא קוראו

וזה שאמר הכתוב כאן "שומר פתאים ה'", הפתי ידוע הוא שאין לו דעת, ולגבי יחוד ה' כל זמן שאין האדם יודע הסודות כדי לעשות יחודים עדין פתי הוא, ויש עליו קטרוג מן החיצונים, אמנם כשרואה הקדוש ברוך הוא שהאדם נתן דעתו ולבו לחקור ולהבין סודות התורה כדי לעבד ה' בשלמות, מאותה שעה שנתן דעתו הקדוש ברוך הוא שומרו ומגן עליו, ועונה אותו בכל עת שהוא קוראו.

(מ) להתפלל לה' שיושיע ויאיר עיניו בסוד תורתו

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לְדַנְיָאֵל (דְּנִיָּאֵל פֶּרֶק י"ב) "וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵל תִּירָא דְנִיָּאֵל כִּי מִן הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן אֲשֶׁר נָתַתְּ אֶת לְבָבְךָ לְהִבִּין וּלְהִתְעַנּוֹת לְפָנַי אֶלְקִיָּךְ נִשְׁמְעוּ דְבָרֶיךָ וְאֲנִי בְּאֵתִי בְּדְבָרֶיךָ", הָרִי מְבַאֵר דְּכִשְׁנָתָן לְבוּ לְהִבִּין וּלְהִתְעַנּוֹת נִשְׁמְעוּ דְבָרֶיךָ, וְלִזְהָ אֲמַר עֲכָשׁוּ "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה'", הֵם שְׂעֵדִין לֹא הִבִּינוּ בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה וּבִיחּוּדִים, אֲבָל נָתְנוּ דַעְתָּם לְהִבִּין, מֵאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁנָּתְנוּ דַעְתָּם שׁוֹמְרֵם ה' וּמִגֵּן עֲלֵיהֶם וּמְחִזִּיק בְּיָדָם עַד שְׁיָבִינוּ. וְאוֹמֵר דְּוֹד עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וְגַם אֲנִי "דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ", דְּהִיָּנוּ עֲכָשׁוּ אֲנִי דֵל מִיִּדְעֵת הַסּוּדוֹת כְּרָאוּי, וְאֲנִי מִתְּפִלָּל וּמִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ שְׁיוֹשִׁיעַנִי מִן הַדְּלוֹת הַזֶּה, וְיֹאִיר עֵינַי בְּסוּדוֹת תּוֹרָתוֹ כְּדִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ כְּרִצּוֹנוֹ. וְהִנֵּה דְלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ ר"ת יו"ד, וּיּו"ד הִיא בְּחֻכְמָה שֶׁהוּא אָבָא, וּמִשָּׁם הוּא עֶקֶר סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְרִמּוּז הַדְּבָר הַזֶּה כָּאֵן, לְהוֹדִיעַ שְׁעַל עֲנִין זֶה הוּא מְבַקֵּשׁ שְׁיִתְגַּלּוּ לוֹ סוּדוֹת הַתּוֹרָה. עוֹד, יְהוֹשִׁיעַ אוֹתִיּוֹת יְהוֹשִׁיעַ ש"ע, מִשּׁוֹם דְּהַזְכָּה לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּאֲמַתּוֹת כְּרָאוּי, זֹכָה לְהֶאֱרַת ש"ע נְהוּרִין. וְאֲמַר כְּשֶׁאֲזַכֶּה לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה כְּרָאוּי וּלְש"ע נְהוּרִין, אֲזִי בְּאוֹתָהּ שְׁעָה אוֹמֵר לְנַפְשִׁי "שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי כִי ה' גָּמַל עָלֶיכִי", עכ"ל.

רוֹאִים מִדְּבָרֶיךָ הַקְּדוּשִׁים כְּמָה חַיּוֹב גְּמוּר הוּא לְלַמֵּד וּלְדַעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה כְּדִי לְהַנְצִיל מִן הַחִיצוֹנִים, וּלְכָל הַפְּחוֹת לְבַקֵּשׁ וּלְרִצּוֹת לְדַעַת, וְזֶהוּ בּוֹדָאֵי עַל יְדֵי שְׁבַתְחָלָה יְלַמֵּד כְּסִדְרַ זוּהַר הַקְּדוּשׁ וְתַטְהַר נִשְׁמַתּוֹ וְתַבְעַר בְּלִבּוֹ אֵשׁ אֶהְבֵּת ה', וְחֲשַׁקֵּת לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּזֶה בּוֹדָאֵי יִרְצֶה לְפָנָי אֲדוֹן כָּל, וְיִזְכָּה שְׁיִפְתָּחוּ לְפָנָיו שְׁעָרֵי הַחֻכְמָה הָעֲלִיוֹנָה.

(מא) תורה נתנה לאלו שיסתכלו בה וידעו דרכיה

וְאֲמַר הַרְשָׁב"י בְּמַכִּילְתָּא "לֹא נָתַנָּה תּוֹרָה אֶלָּא לְאוֹכְלֵי הַמֶּן" (הוֹבָא בְּרַש"י דְּבַרֵי הַיָּמִים ב, לֹא, ד), וּבְזוּהַר הַקְּדוּשׁ פָּרַשְׁתָּ בְּשִׁלַּח (דף סב ע"ב) כְּתַב: בְּהִיא שְׁעָתָא נָטַף טְלָא קְדִישָׁא... וּמַהְהוּא טְלָא דְנְהוּרָא עֵילָאָה קְדִישָׁא הוּהוּ נְגִיד נְחִית מְנָא לְתַתָּא... וְהוּא מְנָא הוּהוּ סְלִיק

ריחין דכל בוסמין דגינתא דעדן... ומברך למלכא קדישא עילאה, וכדין מתברך במעוי, והוה מסתכל וידע לעילא ואסתכי בחכמה עילאה, ועל דא איקרון דור דעה, ואלין הוו בני מהמנותא ולהון אתיהבת אורייתא לאסתכלא בה ולמנדע ארחא. עכ"ל הזוה"ק, (עיי"ש בארף). ומבאר שכאשר אכלו את הפן היה מתברך במעים וקבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה העליונה ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה, ולהם נתנה תורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה.

מב) עקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים סודותיה

ומוכח מדברי הזוה"ק שעקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים סודותיה. ובאור החיים הקדוש פרשת ויחי (מט, יא) כתב שכחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא, שצריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה, ובאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה הנקראת "יינה של תורה" (גם יין גימטריה סוד).

מג) הצמאון גדול

אמר הנביא עמוס (ח' יא - יב): "הנה ימים באים נאם ה' אלוקים והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ה' וכו'". אנו רואים זאת במציאות שמכל קצוות הארץ דורשים ומבקשים שולחים פקסים ומתקשרים לבקש את דבר ה', לבקש ספרי זוהר קונטרסים, הצמאון הולך וגדל לשמוע את דבר ה'.

מד) רפואה קדם למכה

רבי שמעון בר יוחאי הכין רפואה למכה "הזהר הקדוש" שבו נוכל כעת בדור האחרון להתחזק באמונה ולזכות ליראת שמים, ולזכות ללמד תורה לשמה, ועל ידי למוד הזוהר נזכה לחזר בתשובה שלמה, כי בלי זהר הקדוש אי אפשר לזכות ליראת שמים, ובו ננצל

ובו נגאל, כמו שכתבו כל הצדיקים תלמידי בעל שם טוב ועוד.
וברוך ה' שיש בדורנו כל כך הרבה אנשים שסימו את הזהר הקדוש
אלפי פעמים.

מה) זכות של לומדי זוהר הקדוש

מורי ורבותי!!! אלו שלומדים זהר ינצלו מהמבול כמו נח בתבה
וינצלו ממלחמת גוג ומגוג (תיקו"ח ע"ב ע"ד, זהר נשא). נצולים
מכל פגעים רעים. (תקי"ז, כגן הירק). זוכים להשבתת הקטרוגים,
מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח (הגר"א-אבן שלמה, חסד
לאברהם, דגמ"א שמיני) מטהר ומקדש הנפש. (פלא יועץ). מקרבים את
הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים (מק"מ לתיקו"ז). הם בלבד זוכים
שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוהצירא, "בגדי השרד"). רק הם
נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל
פני שכינה, ומרואי פני המלך (רבי אברהם אזולאי, פרקי אבות). כשיבוא
המשיח יאמר עליהם: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!".

מו) ערך למוד זוהר

ערך למוד שעה אחת זהר הקדוש: בחול: כמו שנה שלמה למוד
נגלה, בשמחה: כמו אלה שנה, בצער: כמו מאה אלה שנה,
בשבת: כמו אלה שנה תורה, בשמחה: כמו מליון שנה. בצער: כמו
מאה מליון שנה תורה. (הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבדר"ג)

מז) במנין ובזכוי הרבים שברו למעלה מהשגה

ובלמוד במנין מקבלים שכר כפול אלה, כי כל בי עשרה שכינתא
שריא, וכל מה דיהבי משמיא נותנים באלף (זוה"ק פרשת ויצא
דף קס"א עמוד א'). ובזכוי הרבים עוד פעם כפול אלה כדאיתא במדרש
רבא. (שיר השירים פרשה ח' פסקא ט"ז)

העולה מכאן שהמזכה את הרבים שילמדו בצבור זהר הקדוש
בשבת קודש שעה עולה לו כמו למוד תורת הנגלה

100,000,000,000,000 שָׁנָה וּבְמֵלִים מֵאָה טְרִילִיּוֹן שָׁנוֹת תּוֹרָה.
[וְיִכַל אֶתְּה לְזִכּוֹת לְזֶה בְּקִלּוֹת אִם בְּעַל נֶפֶשׁ אֶתְּה].

מח) גְּדוּל הַמְּזוּפָה אֶת הַרְבִּים

הַגֵּר"א בְּמִשְׁלֵי (יב, יד) מְבַאֵר גְּדוּל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְמִזְכֵּי הַרְבִּים וּמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ, אִם שָׁמַע, מְקַבֵּל שְׂכָר עַל כָּל מָה שֵׁיַעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שָׁמַע, אִזּוּ מְקַבֵּל כָּל חֶלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה שְׁלֹא שָׁמַע לוֹקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֶלֶק הַגִּיּוֹנוֹם שְׁלוֹ. וְאִם בְּרִצּוֹנָהּ לְזִכּוֹת לְעוֹלָמוֹת נִצָּח! "עֵינַי לֹא רָאִיתָ" וּלְקָרֵב הַגְּאוּלָּה - הַנֶּהָר יִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂתָף בְּמַפְעֵל הַזּוּהַר הָעוֹלָמִי וּלְזִכּוֹת אֶת כָּל הַיְּהוּדִים בְּלַמּוֹד הַזּוּהַר הַקְּדוֹשׁ עַל יְדֵי חִלּוּקַת סִפְרֵי מַפְעֵל הַזּוּהַר הָעוֹלָמִי, וְאִם בְּזִכּוֹתָהּ יִלְמַד אֶפִּילוֹ יְהוּדֵי אֶחָד תּוֹרַת הַזּוּהַר הָרִי תִזְכֶּה לְמִילִיוֹנֵי שָׁנוֹת תּוֹרָה, וּמִי יוֹכֵל לְחַשֵּׁב אֶת גְּדוּל הַשְּׂכָר הַנִּצָּחִי שֵׁיַזְקֶפוּ לְזִכּוֹתָהּ בּוֹדְאוֹת!!!

מט) שְׂכָרוֹ גְּדוּל בְּעוֹלָם הַבַּא

בְּזוּהַר חֶדֶשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים, וּזל"ק: זְכָאִין כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרֵיתָא, לְמַנְדַּע בְּחַכְמַתָּא דְּמֵאֲרִיהוֹן, וְאֵינוֹן יְדַעֵי וּמִסְתַּכְלִין בְּרִזִּין עֵילְאִין. בְּגִין דְּכַד בַּר נֶשׁ נִפְיָא מֵהַאי עֲלָמָא, בְּהָא אִסְתַּלְקוּ מִנֵּיהּ כָּל דִּינִין דְּעֲלָמָא. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְפַתְחִין לֵיהּ תְּלִיסַר תְּרַעֵי דְרִזֵּי דְאַפְרִסְמוֹנָא דְכֵיא, דְּחַכְמַתָּא עֵילְאָה תְּלֵיאָא בְּהוּ.

תַּרְגוּם הַזּוּהַר: אֲשֶׁרֵיהֶם כָּל אֵלוֹ שִׁמְשִׁתְּדִלִים בַּתּוֹרָה, לְדַעַת אֶת חֲכַמַת רְבוּנוֹם, וְהֵם יוֹדְעִים וּמִסְתַּכְלִים בְּסוּדוֹת הָעֲלִיוֹנִים. מִשׁוּם שְׂכַשְׂאָדָם יוֹצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, בְּזֶה מִסְתַּלְקִים מִמֶּנּוּ כָּל דִּינֵי הָעוֹלָם. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁפוֹתְחִים לוֹ שְׁלֶשֶׁה עֶשֶׂר שְׁעָרִים שֶׁל סוּדוֹת אֲפְרִסְמוֹן זָךְ, שֶׁחַכְמָה הָעֲלִיוֹנָה תְּלוּיָהּ בָּהֶם.

נ) ה' מוֹשֶׁתַעֲשֶׂע עֲמוֹ

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא חֲקוּק לֵיהּ בְּהַהוּא פּוֹרְפִירָא, דְּכָל דְּיוֹקְנֵין גְּלִיפִין תַּמָּן. וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁתַעֲשֶׂעא בֵּיהּ בְּגִין עֲדָן, וְאַחֲסִין תְּרִין עֲלָמִין, עֲלָמָא דָּא וְעֲלָמָא דְאַתִּי.

ולא עוד, אלא שהקדוש ברוך הוא חוקק אותו באותו לבוש מלכות, שכל הדיקנאות חקוקים שם. והקדוש ברוך הוא משתעשע עמו בגן עדן, ויורש שני עולמות - העולם הזה והעולם הבא.

נא) מאין באת וכו' לתן דין וחשבון

חכמתא דאצטריך ליה לבר נש. חד, למנדע לאסתכלא ברזא דמאריה. וחד, למנדע ליה לגופיה, ולאשתמודע מאן איהו [כמו שכתוב בזהר חלק א' (דף ע"ח). שהקדוש ברוך הוא אמר לאברהם אבינו עליו השלום, לך לך למנדע לך, ואתקנא גרמיה, ופרוש באור החמה שם (בשם הרב א"ג זכרוננו לברכה): כלומר, לידע שרש נשמתך מאיזו מקום נחצבת, ובזה תתקן גרמך, שאם לא ידע זה אינו יכול ליתקן, עד כאן לשוננו], ואיך אתברי, ומאן אתי. ולאן יהך. ותיקנא דגופא, היאך אתתקן. והיאך איהו זמין למיעל בדינא קמי מלכא דכולא.

תרגום הזוהר: החכמה שצריך לו לאדם, אחד - לדעת להסתכל בסוד רבונו. ואחד - לדעת ולהפיר את גופו, ולהנדע מי הוא, ואיך נברא, ומאיפה בא, ולאיפה הולך. והתקון של הגוף איך מתתקן, ואיך הוא עתיד להכנס לדין לפני המלך של הכל.

וחד, למנדע ולאסתכלא ברזין דנשמתיה. מאי היא האי נפש דביה, ומאן אתיא, ועל מה אתי בהאי גופא טפה סרוחה, דהיום כאן ומחר בקבר. וחד לאסתכלא בהאי עלמא, ולמנדע עלמא דאיהו ביה, ועל מה יתתקן. ולבתר, ברזין עילאין דעלמא דלעילא, לאשתמודעא למאריה. וכל דא יסתכל בר נש מגו רזין דאורייתא.

תרגום הזוהר: ואחד - לדעת ולהסתכל בסודות נשמתו, מה היא הנפש הזו שבו, ומאיפה באה, ועל מה בא בגוף הזה של טפה סרוחה, שהיום כאן ומחר בקבר. ואחד - להסתכל בעולם הזה, ולדעת את העולם שהוא בו, ועל מה יתתקן. ואחר כך בסודות העליונים של העולם שלמעלה, להודע לרבונו. וכל זה יתבונן אדם מתוך סודות התורה.

גדל הענש למי שנפטר מן העולם בלי שום ידיעות מתורת הנסתר

בזהר חדש שיר השירים (דף ע' עמוד ד'): תא חזי, כל מאן דאזיל לההוא עלמא בלא ויט' ידיעה, אפלוויט' אית ביה עובדין טבין סגיאין, מפקין ליה מכלוי' תרעי דההוא עלמא. [תרגום ללשון הקודש]: בא וראה כל מי שהולך לעולם ההוא בלי ידיעה, אפלו יש בו מעשים טובים רבים, מוציאין אותו מכל השערים שבעולם ההוא.

זוהר: פוק חמי מאי פתיב הכא, הגידה לי, אימא לי רזין דחכמתא עילאה, איך אנת רעי ואנהיגת בההוא עלמא עילאה. אוליף לי רזין דחכמתא, דלא ידענא, ולא אוליפנא עד הכא. בגין דלא אהרי

את סודות העולם העליון, צאי לה, (פי) אין את ראוי לכן כן בלי ידיעה, עד כאן.

ועין מה שכתב הרמ"ק זכרוננו לברכה בספרו אור יקר שם (בכרך י' עמוד קמח) וזה לשונו: אם אנת אתיא בלא ידיעה, למי שלא למד כל עקר ולא אסתלקת בחכמתא, למי שלא למד בנעלמות. וזהו אמרו ולא ידעת ברזין וכו', שאין ידיעה שם, מי שלא טרח בעולם תחתון אין מלמדיו לו בעולם עליון אלא תוספת לא עקר, עד כאן לשון הרמ"ק זכרוננו לברכה שם.

עוד כתב שם בהמשך דברי הזהר וזה לשונו (שיר השירים א' ח') צאי לה בעקבי הצאן והוי ידעת גו אינון עקבי הצאן, אליו אינון דבני נשא דדשין לו בעקב, וידעין רזין עילאין דמאריהו, עד כאן לשון הזהר הקדוש שם. פרוש צאי לה בעקבי הצאן ותהיי ידעת בעקבי הצאן האלו, שהם בני אדם שהאנשים דשים אותם בעקב והם יודעים הסודות העליונים של אדונם, עד כאן.

ועין מה שכתב הרמ"ק ז"ל בספרו אור יקר שם (בכרך י' עמוד קמח) וזה לשונו: אליו אינון דבני נשא דשין לון וכו', מחמת ענותנותם שאינם מתגאים. כענין רבי חגי וכו' וכו' הרבים בזהר (פרשת שלח דף קנח.) שהיו מלאים סודות קרמון ולא היו נכרים בין בני אדם. ואינם לומדים אותה להתגאות ולהנות. עד כאן לשון הרמ"ק זכרוננו לברכה שם.

טו. בלא ידיעה, רצה לומר בלא ידיעות של תורת הנסתר, עין שם בדברי הזהר בתחלת הענין.

טז. אפילו אית ביה עובדין טבין סגיאין, מפקין ליה וכו', עין מה שכתב הרמ"ק זכרוננו לברכה בספרו אור יקר שם (בכרך י' עמוד קמח) וזה לשונו: אפלו אית ביה עובדין טבין וכו', הראיה מאמרו (שיר השירים א ח) היפה בנשים, הרי שנתפתה הנשמה הזאת ואפלו הכי אומרים לה (שם) צאי לה, והעד אמרו (שם) צאי לה בעקבי הצאן, עד שתחזר לעולם הזה ללמד. דמפרש ואזיל שאמר מכל תרעין דההוא עלמא, שאין מקום מכיל אותו. לכה אומרים צאי לה, עד היותו חוזר לעולם הזה, עד כאן הרמ"ק זכרוננו לברכה שם.

יז. מכל תרעי דההוא עלמא. עין שם מה שכתוב בהמשך דברי הזהר וזה לשונו: תא חזי מה פתיב (שיר השירים א ח) אם לא תדעי לה היפה בנשים, אם אנת אתיא בלא ידיעה, ולא אסתכלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ידעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לה, לית אנת כדי למיעל הכא בלא ידיעה, עד כאן לשון הזהר הקדוש שם. פרוש בא וראה מה כתוב אם לא תדעי לה היפה בנשים, (הפנה היא שהשם יתברך אומר לנשמה) אם את באת בלי ידיעה ולא הסתכלת בחכמה מטרם שבאת לכה ואיך ידעת

בְּכִיסוּפָא, בְּגוֹ אֵינוֹן דְּרַגִּין עֵילָאִין, דְּאָנָא עָאל בִּינְיָיהוּ, דְּהָא עַד הָכָא
לָא אֶסְתַּכְּלָנָא בְּהוּ.

תְּרַגּוּם הַזּוֹהַר: צָא וּרְאֵה מַה כָּתוּב כָּאן, הַגִּידָה לִי, אָמַר לִי סוּדוֹת
הַחֲכָמָה הָעֵלְיוֹנָה, אֵיךְ אֶתָּה רוּעָה וּמְנַהֵיג אֶת אוֹתוֹ הָעוֹלָם
הָעֵלְיוֹן, לְמַד אוֹתִי סוּדוֹת הַחֲכָמָה שְׁלֹא יִדְעָתִי וְלֹא לְמַדְתִּי עַד כָּאן,
כְּדִי שְׁלֹא אֶהְיֶה בְּבוֹשָׁה בְּתוֹךְ אוֹתָן הַדְּרָגוֹת הָעֵלְיוֹנוֹת שְׁאֵנִי נִכְנָס
בִּינֵיהֶם, שְׁהָרִי עַד כָּאן לֹא הֶסְתַּכְּלָתִי בָּהֶם.

זוהר: תָּא חֲזִי, מֵאֵי כְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הַיְפָה
בְּנָשִׁים, אִם אַנְתְּ אֶתִּיא בְּלֹא יְדִיעָה, וְלֹא אֶסְתַּכְּלַת בְּחֲכָמָתָא, עַד
דְּלֹא תִיעוֹל הָכָא, וְלֹא יִדְעַת בְּרוּזִין דְּעֵלְמָא עֵילְאָה, צְאִי לָךְ, לִית אַנְתְּ
כְּדִי לְמִיעַל הָכָא בְּלֹא יְדִיעָה, צְאִי לָךְ בְּעֵקְבֵי הַצֶּאֱן, וְהוּי יִדְעַת גּוֹ אֵינוֹן
עֵקְבֵי הַצֶּאֱן, אֵלִין אֵינוֹן דְּבִנֵי נֶשָׁא דְדָשִׁין לוֹ בְּעֵקֶב, וְיִדְעִין רְזִין
עֵילְאִין דְּמֵאֲרִיֵּהוּן, וּבְהוּ תַנְדַּע לְאֶסְתַּכְּלָא וּלְמַנְדַּע כּו'.

תְּרַגּוּם הַזּוֹהַר: בָּא וּרְאֵה מַה כָּתוּב, (שִׁיר א) אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הַיְפָה
בְּנָשִׁים. אִם אֶתָּה בָּא בְּלֹא יְדִיעָה וְלֹא הֶסְתַּכְּלַת בְּחֲכָמָה, טְרַם
תִּכְנַס לְכָאן, וְלֹא הִפְרַתְּ אֶת סוּדוֹת הָעוֹלָם הָעֵלְיוֹן - צְאִי לָךְ, אֵינְךָ
כְּדִאי לְהַפְנִס לְכָאן בְּלִי יְדִיעָה, צְאִי לָךְ בְּעֵקְבֵי הַצֶּאֱן, וְתִהְיֶה יוֹדַע תּוֹךְ
אוֹתָם עֵקְבֵי הַצֶּאֱן, אֵלוֹ הֵם שְׁבִנֵי אָדָם דְּשִׁים אוֹתָם בְּעֵקֶב, וְיִוְדַעִים
סוּדוֹת עֵלְיוֹנִים שֶׁל רְבוּנָם, וּבָהֶם תִּדְעַ לְהֶסְתַּכַּל וּלְדַעַת.

נג) בְּנִים לוֹמְדִים חֲכָמָה עֵלְיוֹנָה

זוהר: וְרַעֲי אֶת גְּדִיתִיךָ, אֵלִין אֵינוֹן תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן. יְנוּקֵי
דְּאֵינוֹן בְּבֵי מְדַרְשָׁא, וְאוּלְפִין אוּרִייתָא. עַל מְשַׁכְּנוֹת הַרוּעִים,
עַל אֵינוֹן כְּנִסְיוֹת וּכְתִי מְדַרְשׁוֹת, דְּתַמְן אוּלְפִין חֲכָמָתָא
עֵילְאָה. אַף עַל גַּב דְּאֵינוֹן לֹא יִדְעִי, אַנְתְּ תַנְדַּע מְגוֹ אֵלִין מְלִין
דְּחֲכָמָתָא דְּקֵאמְרִי.

תְּרַגּוּם הַזּוֹהַר: וְרַעֲי אֶת גְּדִיתִיךָ - אֵלוֹ הֵם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן,
הַתִּינוּקוֹת שֶׁהֵם בְּבֵית הַמְדַרְשׁ וְלוֹמְדִים תּוֹרָה. עַל מְשַׁכְּנוֹת

הרעים - על אותם בתי כנסיות ובתי מדרשות, ששם לומדים את החכמה העליונה. אף על גב שאינם יודעים, אתה תדע מתוך דברי החכמה הללו שאומרים, עכ"ל.

נד) יזכה להיות במחיצת הצדיקים

ובזהר הקדוש פרשת תרומה (דף קע"ז ע"ב) בספרא דצניעותא: ובעלמא דאתי, יזכי למיקם במחיצת חסידים [ובעולם הבא יזכה לעמוד במחיצת הצדיקים], אף על פי דלא קרי כל צורכיה [אף על פי שלא למד בתורה כל צרכו], כיון דזכה לאשגחא ידיעת מאריה, ואיכוון ביה כדקא יאות [כיון דזכה להתבונן ולדעת בידיעת קונו... כראוי].

ושואל: מאי וכוזי יקלו [על מי נאמר, ואמר], דא הוא מאן דלא ידע לאחדא שמא קדישא, [זהו מי שאינו יודע ליחד את השמות הקדושים, רחמנא לצלן שלא רצה ללמוד כדי לדעת איך ליחד את השמות הקדושים], ולקשרא קשרא דמהימנותא, [ולקשר את קשר הספירות של עולם האצילות הנקרא אמונה] ולאמשכא (דף קע"ח ע"ב) לאתר דאצטריך, [ולהמשיך את השפע למקום הצריך], ולאוקיר שמא דמאריה [ולכבד את שם קונו, איש כזה] טב ליה דלא אתברי. [טוב היה לו שלא היה נברא] (הבאור מספה"ק מתוק מדבש).

נה) על ידי למוד תורת הח"ן בחיות דקדשה נברא אור שיכולים לראות שרפי מעלה

איתא מרבינו הבעל שם טוב זכר צדיק וקדוש לברכה, שהראה לרבי רבי בער ענין בקבלה, ואמר הרבי רבי בער הפשט וכוון האמת, ואמר לו הבעל שם טוב זכר צדיק וקדוש לברכה, אם פי הפשט הוא אמת, אכן אין שום חיות בהדברים, וכשאמר לו הפשט בחיות קדושה נתמלא החדר מלאכים, שמצד שהיה בחיות פי השם נעשה מכל דבור מלאך.

(פרי צדיק פרשת ויגש דף ק"ה טור ב')

וְעַיִן סֵפֶר דְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל (מודזיץ) כְּלָלִי אֲוֵרִיתָא (דף י"ב טור ד'), וְזֶה לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ: מִפְּרָסָם הִמְעֵשָׂה מִן הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ עִם הָרַבִּי רַבִּי בְּעַר, מֵהַמְּאָמֵר מִסֵּפֶר עֵץ חַיִּים, שֶׁהִיָּה בּוֹ כַּמָּה שְׁמוֹת מְלֻאָכִים, וּמִיָּד שָׁאֵמֶר הַבְּעַל שֵׁם טוֹב זָכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה הַמְּאָמֵר, נִתְמַלֵּא כָּל הַבֵּית אֲוֵרָה, וְרָאוּ בַּחוּשׁ מִמֶּשׁ אֶת הַמְּלֻאָכִים הַנּוֹזְכִּים.

(נו) "פְּרִשְׁת דְּרָכִים" כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְהַחְלִיט בְּאִיזָה דֶּרֶךְ הוּא הוֹלֵךְ עִתָּה צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהַחְלִיט הָאֵם הוּא שֵׁיךְ לְמִי שְׁרוּצָה לְזָכוֹת לְמֵאָה טְרִילִיּוֹן שְׁנוֹת תּוֹרָה, וּלְהִבְיֵא אֶת הַמְּשִׁיחַ, אוֹ חֵס וְשָׁלוֹם לְפֹלֵל לְקַלְפַת הָעָרֶב רַב, כִּי זֶה כְּנֶגֶד זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹקִים, וְהַבּוֹחֵר בְּקִדְשׁ הוּא חוֹשֵׁק לְזָכוֹת אֶת הָרַבִּים וְזָכוֹת הָרֶשֶׁב"י תַעֲמֹד לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם בְּזֶה וּבְכָא.

אַחֲנֵנוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל - הִבְיָאוּ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְכֶם וּבְכָל רִגְעַ תּוֹכְלוּ לְהַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הָרֶשֶׁב"י יו"ח - וּבּוֹדָאֵי הָרֶשֶׁב"י זי"ע יִפִּיר לְכֶם

למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר. ופירוש על זה בספר יערות דבש (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז). [ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטן] בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחיית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

יח. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב), וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל. אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צז ע"א): ... אזל ר' אלעזר אמר לשמעטא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי

טובה ותושפּעו ממקור הברכות, שפּידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל
מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות - ובפּרט בדור האחרון הזה
שמצפים כבר בכליון עינים לגאֵלה השלמה - וכבר הבטיח הרעיא
מהימנא: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" אשר על כן אחינו
הטהורים חושו והצילו את עם ישראל להדבּק בלמוד הזוהר הקדוש,
ובודאי המשיח והרשב"י, ימליצו טוב במרומים, על כל הלומדים,
ונושע תשוּעת עולמים כלנו ליה מצפים.

וכתוב ב"אמרי פנחס", כי עלינו לתת שבח והודאה להשם יתברך
בכל יום שפאנו לעולם אחר שנתגלה ספר זוהר הקדוש
בעולם. אמנם מרב הטרדות ודחק הפרנסה ותלאות פגעי הזמן
שכמעט כשל כח הסבל ה' ירחם מעטים המה שיקחו להם פנאי בכל

דברי תורה, והתחדש כמקדם אותו דבר של רבי
פנחס בן יאיר לפניו.

א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם
הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה
זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי
הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה
הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן
בירכתיים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל
במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו'
כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי
מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם
להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם
בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל
פניו. (הגאון מהר"א איסטרוולס בספרו בן אברהם פרשת
וישלח דף כ"ג ע"ב).

ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו'
עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד
זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות
הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה
וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא
זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא
בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת
הצדיק.

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת),
כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר
בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו
מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף
ר"ט ע"א):

שמעו חד קלא דהוה אמר, פנוז אתר, פנוז אתר
לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו. דתנינו, דכל
אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד
איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר, ואתי ליה
לגביה. וכל שפן כד שראן בגווייה צדיקיא
אחרניו. לחדתא בההוא אתר, דאמרין מלי
דאורייתא. כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן
יאיר למפקד לאתריה, ואשפח אליו צדיקיא
מחדתיו מליו דאורייתא, ואתחדש כמלקדמיו,
ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

בא אותו הצל, וישב, ונשקו. שמעו קול אחד
שהיה אומר: פנו מקום, פנו מקום לרבי פנחס בן
יאיר, שהוא אתכם. ששנינו, שכל מקום שצדיק
חדש בו דברי תורה, כשהוא באותו העולם פוקד
את אותו מקום וכו' אליו, וכל שפן כששרויים בו
צדיקים אחרים לחדש באותו מקום שאומרים
דברי תורה, כמו זה שהיה בא רבי פנחס בן יאיר
לפקד את מקומו ומצא צדיקים אלו מחדשים

יום לשום מעינם בספר הזוה"ק, ראה באריכות בספר אור הזוהר, ובספר מאורות הזוהר, וכח הזוהר חלקים א-ה.

(ז) ה' נהנה אפילו הוא אינו מבין משל לתינוק

אלו שלומדים זהר... אפלו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כדכתיב (שיר השירים א, ד) ודגלו עלי אהבה וכו', הא למה הדבר דומה, לתינוק קטן שאינו יודע דבר ומדבר חציין של תבות בלעגי שפה, ואביו ואמו יצחקו לו ישמחו לקולו, כך יושב בשמים ישחק וישמח כשהאיש הישראלי יש לו חבה בתורה ורוצה ללמד אף אין דעתו משגת.

(פלא יועץ, ערך זהר)

(ח) ללמוד וללמוד הקטנים עם הגדולים

אלו שלומדים זהר... התורה נתנה ללמוד בלמוד בכדי שכלם יודעים מקטנים עד גדולים דעת השם, וגם מצינו בהרבה ספרי מקבלים שמזהירים על למוד חכמה זו שכל אדם חייב ללמוד אותה.

(רבי יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקדש, קמ"ז)

(ט) זוהר בחבורה

אלו שלומדים זהר... מה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבע חבורות ללמוד הזהר בפרט לעת כזאת אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרח עלינו להשתדל בלמוד הקדוש הזה המסגל לביאת משיח צדקנו כאשר דבר בקדשו אליהו הנביא זכור לטוב לרעיא מהימנא דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא וביה יפקון מן גלותא. והשם יחיש גאלתנו בביאת משיח צדקנו בעגלא ובזמן קריב במהרה בימינו אמן.

(הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

(ס) נצולים מפגעים

אלו שלומדים זהר... נצולים מכל פגעים רעים.

(תקוני זוהר, כגן הירק הקדמת המחבר)

אלו שלומדים זהר... לומדים עם נערים קטנים כמו שרבי שמעון בן

יוחאי בעצמו אמר, שנערים קטנים ילמדו מסוד השם.

(אור החמה)

אלו שלומדים זהר... יושב בשמים ישחק וישמח כשהאיש הישראלי יש לו חבה בתורה ורוצה ללמד אך אין דעתו משגת.

(פלא יועץ ערך זוהר)

סא) יראת שמים

אלו שלומדים זהר... לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזהר והתקונים להגות בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים. וכך היה רוכש יראת שמים במקום חכמה חיצונית.

(רבינו הקדוש יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

סב) בטול גזרות

אלו שלומדים זהר... מבטלין כל הגזרות רעות והיו ממשיכין שפע ואור על כל העולמות, כן השפעות פשטיות, בני חיי מזוני.

(רבינו הקדוש יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

סג) למוד כל יום

אלו שלומדים זהר... אני קורא לכל אחד להקדיש כל יום זמן ללמוד הקבלה, מפני שבזה תלוי נקוי נשמתכם. (זקן המקבלים הרב יצחק

כדורי זי"ע)

סד) תקוני חטאים

אלו שלומדים זהר... שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שיהיה חטאיכם כשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז כשילג ילבינו.

(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, סימן ח' דף נ"א עמוד א)

סה) תקוני זוהר בחדש אלול

אלו שלומדים זהר... נוהגין ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלווחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה.

(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, סימן ח' דף נ"א עמוד א)

סו) גאולה ומשיח

אלו שלומדים זהר... הגאולה וביאת המשיח תלויים רק בלמוד הקבלה.

(הגאון מוילנא. ספר אבן שלמה 3, 11)

אלו שלומדים זהר... - על למוד הזהר אין שום הגבלות...

(החפץ חיים)

אלו שלומדים זהר... מבטלים כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות.

(רבני ירושלים, שנת תרפ"א)

אלו שלומדים זהר... על ידיהם יצאו מן הגלות.

(רבי שמעון בר יוחאי, הזהר, נשא)

אלו שלומדים זהר... פותח פתחי גאולה.

(אורות ז')

סז) כל החיצונים היו נדחים

אלו שלומדים זהר... הלואי שלא היו מקלין גדולי הדור בלמוד החכמה הקדושה והלואי היו מלמדין דרוך לתלמידיהם לעסק בחכמה הלזו, אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות והיו כל החכמות נדחים מפניה כמו שנדחה החשך מפני האור. אך שעוונותיו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלתי החכמה בפני פרחי הכהנה ואמרו שלא ילמדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוח הקדש והנה עבור זה נשארנו ערמים מן החכמה.

(רבי יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקדש, קמ"ז)

סח) שׁרפַת נשְׁמַתוּ

אלו שלא לומדים זהר... מי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמד אותה, בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן דוחין אותה משם בבזיון - ואפלו אם יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם, השרפים בעלי יש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום. (זוהר שיר השירים, זוהר פקודי דף רמו:)

סט) ערב רב

אלו שלא לומדים זהר... וזהו עוון הערב רב שאמרו למשה עמד אתה עמנו ונשמעה בעץ הדעת טוב ורע, ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות בסתרי תורה, כסברת הטועים קצת בני תורה אשר בזמננו זה המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים חס ושלום... (מאור ושמש, פרשת אמר, עמוד ש"ע טור א')

ע) גורמים רע לעולם

אלו שלא לומדים זהר... וי לון דגרמי עניותא וחרבא וביזה ויהרג ואבדן בעלמא. (תקוני זהר תקון ל')

עא) נעשה לנו שם

אלו שלא לומדים זהר... כל תורתם היא להיות שם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ובזהר על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא כת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'.

(זוהר בראשית דף כ"ה:., מהרח"ו)

עב) על מנת לקבל פָּרָס

אלו שלא לומדים זהר... ובפֶּרֶט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פָּרָס והספקות יתרות, ... והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליטו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

(הקדמת מורינו הרב חיים ויטאל זי"ע על שער ההקדמות)

עג) מעכבים הגאולה

אלו שלא לומדים זהר... כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן.

(תיקוני זוהר תיקון ל' בבאור פסא מלך).

עד) תורתו טעות ורמאות

אלו שלא לומדים זהר... מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מֶרֶן הָאֲר"י שֶהֵם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחויץ, פדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים...

(היכל הברכה פרשת עקב ז', י"ט)

עה) אינו חכם

אלו שלא לומדים זוהר... הלומד כל התורה כלה לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'.

(תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים מהרב הקדוש רבי יעקב יוסף כ"ץ מפולנאה,

מתלמידי הבעל שם טוב, וכן כתוב בספרו כתנת פסים פרשת קדושים)

עו) מְרָה שְׁחוּרָה

אלו שלא לומדים זהר... סימן למְרָה שְׁחוּרָה: שְׁאִין לוֹ חֶשֶׁק לְלַמֵּד
בְּסֵפֶר הַזֶּהָר. (מְדַרְשׁ פְּנִיחָס, רַבִּי פְּנִיחָס מְקַאֲרִיץ זצ"ל, קוֹנְטְרַס י' אוֹת כ"ט)

עז) אָסוּר לְלַמֵּד תִּינוּקוֹת

אלו שלא לומדים זהר... אָסוּר לָהֶם לְלַמֵּד תִּשְׁב"ר.
(רַבִּי פְּנִיחָס מְקַאֲרִיץ, חֶכֶם הָרְזִים)

עח) יִתְגַּלְגַּל

אלו שלא לומדים זהר... צָרִיךְ שְׁיִתְגַּלְגַּל עַד שְׁיִטְרַח בְּאַרְבַּע בְּחִינוֹת
שֶׁל פְּרָדֵס.
(בְּרַפְת אֲלִיָּהוּ תִשְׁכ"ו יְרוּשָׁלַיִם - לְהֶרֶב הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ סְלִימָאן אֲלִיָּהוּ מִנִּי זי"ע)

עט) תּוֹרַתְם לְשֵׁם גְּאוּהַ כְּבוֹד וּמְמוֹן וְהוֹלֵךְ לְחִיצוֹנִים וּבְגֻלְלָם יֵשׁ צְרוֹת
אלו שלא לומדים זהר... כָּל תּוֹרַתְם לְחִיצוֹנִים.
(זֶהָר)

אלו שלא לומדים זהר... כָּל לְמוּדֵם גְּאוּוהַ כְּבוֹד וּמְמוֹן.
(זֶהָר)

אלו שלא לומדים זהר... אֲשָׁמִים וְגוֹרָמִים לְאַסוֹנוֹת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.
(זֶהָר)

אלו שלא לומדים זהר... נִשְׁמָתָן מִשְׁדִּין רוּחִין וְלִילִין.
(זֶהָר)

אלו שלא לומדים זהר... לֹא רוּצִים אֶת הַגָּאוּלָּה.
(זֶהָר)

אלו שלא לומדים זהר... מְעַכְבִּים אֶת הַגָּאוּלָּה.
(זֶהָר)

פ) אֵינָם עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה וְאֵינָם מְאַמְיָנִים בְּשֹׁכֵר וְעוֹנֵשׁ וְאֵין לָהֶם
בְּנִים טוֹבִים

אלו שלא לומדים זהר... לֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם תְּרוּץ בְּעוֹלָם
הַבָּא.
(ע"ח)

אלו שלא לומדים זהר... לא מענינים לעשות תשובה. (ע"ח)

אלו שלא לומדים זהר... לא מאמינים בשכר ועונש.

(תורתו מגן לנו, ע"פ ח"ח זי"ע)

אלו שלא לומדים זהר... לא זוכים לילדים טובים.

(תורתו מגן לנו בשם רבי פנחס מקריץ)

אלו שלא לומדים זהר... ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר
ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו.

(הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים)

פא) נתגבר החשך

אלו שלא לומדים זהר... נתגבר בעוונותינו הרבים חשכות החכמות
החיצוניות הכסיל בחשך הולך ובמהרה בימינו "ויאמר אלקים
יהי אור" ויאר לנו.

(מורנו הרב צבי אלימלך מדינוב, מעין גנים, פרק א' אות ה')

פב) מתחייב בנפשו

אלו שלא לומדים זהר... מתחייב בנפשו.

(תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים מהרב הקדוש רבי יעקב יוסף כ"ץ פולנאה,

מתלמידי הבעל שם טוב, וכן כתוב בספרו כתנת פסים פרשת קדושים)

אלו שלא לומדים זהר... לא רוכשים יראת שמים, ונשארים עם

חכמה חיצונית. (הרה"ק רבי יצחק איזיק מקומרנא, נוצר חסד)

פג) הבטחת משה רבנו לגאולה שלמה

משה רבנו ע"ה הבטיח!

וזה לשונו הקדוש: ברעיא מהימנא ספר במדבר פרשת נשא (דף קכ"ו

ע"א): והמשכילים יבינו, מסטרא דבינה, דאיהו אילנא דחיי,

בגינייהו אתמר, (דניאל יב) והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע בהאי

חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) ה' בְּדַד יִנְחֵנוּ וְאִין עִמּוּ אֵל נִכְר.

פד) באלה לא צריך נסיון

תרגום: והמשכילים יבינו - מצד הבינה, שהוא עץ החיים, בגללם נאמר (דניאל יב) והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע, בחבור זה שלך, שהוא ספר הזהר, מזהר האם העליונה תשובה. באלה לא צריך נסיון, ומשום שעתידים ישראל לטעם מעץ החיים, שהוא ספר הזהר הזה, יצאו בו מהגלות, ויתקיים בהם (דברים לב) ה' בְּדַד יִנְחֵנוּ וְאִין עִמּוּ אֵל נִכְר.

פה) "בזכותך הגעתי"

משה רבינו עליו השלום הבטיח: ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". פרוש: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.

על כן בואו ונתמסר למען הגאולה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זוהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובודאי תכף נגאל, ויהי רצון שנוזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ולמדו בכל יום זוהר הקדוש וכך נלך כלנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן. ועל זאת היה תמיד לבי דני בראותי שספר הזוה"ק הוא מלא מכל דברי מוסר שכליים רעיונות נשגבים מלי דחסידותא וחקירות עמקות על דרך טהרת הקדש, מלבד מה שכל יסודי חכמת הקבלה

נובעים ממנו. ואחר כל אלה הוא כספר החתום מפני שהוא מחבר בלשון הארמית שהיתה אז שפה המדברת, ועתה היא נעלמת, ומה בצע בספר קדוש כזה אם אך אחד מעיר ושנים ממשפחה ילמדו בו בהבנה, האם באפן זה יתפשט למוד הזוה"ק בין ישראל קודם ביאת הגואל כנבואת אליהו הנביא.

לכן סמכנו לכל מאמר מהתקון מ"ג פרושי הקדושים אשר בארץ המה, ומחולק לקטעים כדי להקל על הקורא.

ונעתק על פי רוב המאמרים הראויים להציגם על דרך פשוט, ופרוש הפסוקים, וגם במקום שבאו הדברים סתומים מלהבין כפשוטן לא מנענו מלהציגם מכמה טעמים:

(א) שהלמוד בזוה"ק מועיל אף בלתי הבנת הענין, והרי ספר "תקוני זוהר" מחלק לימים ללמדו מר"ח אלול עד אחר עשי"ת אף שכמעט רבו ככלו לא רבים יחכמו לעמוד בסודו לדעת פרוש הדברים.

(ב) רבים תלמידי חכמים הפשטנים שאין להם יד ושם בלמוד ספר הזוהר, וחס ושלום כמו מקצה הוא בדעתם, ולא ידעו ולא יבינו דברי הכפא מלך על התיקוני זוהר, דטוב לו שלא נברא כלל ועקר ועדיף שלא יהיה תלמיד חכם, כי אם עם הארץ דאז אינו פוגם כל כך כמו התלמיד חכם, ולמענם התייגענו בחבור הקדוש הזה.

(ג) אמנם עוד לא אלמן ישראל משרידים בעם שיש להם קצת ידיעה בפנימיות הדברים ששרשם בחכמת האמת, וגם להם ולמענם בא חבור זה כי בודאי ימצאו בו תועלת וחדוש דברים נפלאים.

(ד) נראה שהנפש הישרה מתפעלת בראותה כי הדברים אינם כפשוטן ורב טוב צפון, ועל זה נאמר "מה גדלו מעשיך ה' מאד עמקו מחשבותיך".

ה) כתוב בספרים הקדושים שראוי לכל אדם לזכות את הרבים, ואם יזכה שיועילו דבריו לאחד מני אלה די לו אם לא בא לעולם אלא לדבר הזה (ועין שו"ת חת"ס).

בטחוני חזק בהשם יתברך שבזכות דוד המלך ע"ה וזכות רבי שמעון בר יוחאי ע"ה עם שאר החברייא קדישא יגן עלינו ובעדנו שנזכה לתשובה שלמה באהבה ובשמחה אמן סלה.

בצאתי מן הקדש אני תפלה להשם יתברך, שיהיו מעשה ידינו בזה רצוים ואהובים לפניו ויפעלו לעורר שפע רחמים ועת רצון, וכמ"ש הזוה"ק פ"רשת יתרו (דף צ"ג ע"ב) על הפסוק ויהי נעם וגו' ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

ועל ידי למוד התקון הזה מספר זוהר התקונים על דברי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי בתקוני זהר שמאיר לנו בחשכת הגלות להבין עמקי סודות התורה הקדושה, כי אך באורם יאיר לנו ותרום ותגביה קרנינו שבעתים, על ידי למודי עץ החיים, נזכה לראות בנחמת ציון וירושלים, במהרה בימינו אמן.

יהי רצון שחבורי זה יהיה לעלוי נשמתו של אדמו"ר זללה"ה ותהי מנוחתו כבוד במחיצתם של צדיקים, ויעלה בתפלה על בניו ונכדיו וניניו למען ישכילו כל אשר יעשו בתורה ובמצות ובמעשים טובים, בגשמיות וברוחניות, לארך ימים ושנות חיים בכריאות איתנה ובנהורא מעליא אמן.

ואני אברך ולי נאה לברך את נות ביתי רעיתי היקרה עקרת הבית, מנשים באהל תברך, אשר לרוב מסירתה והשגחתה בכל הפנים והנכדים אשר חנן ה' אותנו, זכינו והגענו עד הלום.

יהי רצון שנזכה יחדיו לראות שכל בנינו למודי ה' עוסקים בתורה ומזכים את הרבים, ללמד וללמד לשמור ולעשות, ולא תמוש התורה מפנינו ומפי זרענו ומפי זרע זרענו עד עולם. ונזכה לבריאות

איתנה ונהוֹרָא מְעֻלָּא לְאַרְךָ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְכָל טוֹב. וַיְהִי רְצוֹן
שְׂאֻזְכָּה לְסִיּוֹם בְּקִרְוֹב אֶת כָּל סִפְרֵי הַזוֹהַר הַמוֹכְנִיּוֹת לְדָפוּס וּלְהוֹצִיאָם
לְאוֹר עוֹלָם לְזִכּוֹת אֶת הָרַבִּים, וְכֵן לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת כָּל חֲבוּרֵי אֲשֶׁר
חֲנַנִּי ה' לְהַגְדִּיל תוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ אָמֵן.

מִפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי

יְשִׁיבַת הַמְּקַבְּלִים

בֵּית הַרְשָׁב"י

אור האמת - חלק א' גדולי ישראל מפל החוגים שעוֹרְרוּ על למוֹד הזוהר (לפי סדר הא-ב)

קדמונים - ראשונים - אחרונים - גדולי החסידות - גדולי ליטא - גדולי
הספרדים - גדולי דורנו - ספרים - קדמונים

1. משה רבינו 13. רבי אלעזר אזכרי (בעל החרדים זצ"ל)

2. אליהו הנביא זכור לטוב 14. גורי האריז"ל

3. רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל 15. רבי חיים ויטאל זצ"ל

16. רבי יהונתן אייבשיץ (בעל יערות דבש
זצ"ל)

ראשונים

4. רבינו אהרן הלוי (בעל ספר החנוך זצ"ל)

17. רבי יוסף קארו (בעל השולחן ערוך זצ"ל)

5. רבינו בחיי זצ"ל

18. רבי יעקב קאפיל זצ"ל

6. רבי יהודה החסיד (בעל ספר חסידים זצ"ל)

19. רבי יעקב צמח זצ"ל

7. רבי יוסף בן אברהם ג'יקטילה (בעל שערי

20. רבי יצחק דלטאש זצ"ל

אורה זצ"ל)

21. רבי יצחק לוריא האריז"ל

22. רבי ישעיה בן אברהם הלוי הורוביץ

8. רבי משה בן נחמן (הרמב"ן זצ"ל)

(בעל השל"ה הקדוש זצ"ל)

9. רבי שלמה בן אברהם אדרת הרשב"א

23. רבי מאיר פאפריש זצ"ל

זצ"ל

24. רבי משה קורדובירו (הרמ"ק זצ"ל)

אחרונים

25. רבי משה זכותא (הרמ"ז זצ"ל)

10. רבי דוד בן שלמה אבן זמרא (הרדב"ז

26. רבי משה חיים לוצאטו (הרמח"ל זצ"ל)

זצ"ל)

27. רבי משה בן יוסף טראני (המבי"ט זצ"ל)

11. רבי אברהם בן מרדכי אזולאי (בעל אור

28. רבי נתן שפירא (בעל מגלה עמקות זצ"ל)

החמה זצ"ל)

29. רבי שבתאי מראשקוב זצ"ל

12. רבי אליהו די-ווידאש (בעל ראשית חכמה

30. הבית דין מאמסטרדם

זצ"ל)

גדולי החסידות

47. רבי חיים אלעזר שפירא ממונקאטש
(בעל מנחת אלעזר זצ"ל)
48. רבי חיים האלברשטאם מצאנז (בעל דברי
חיים זצ"ל)
49. רבי חיים הכהן זצ"ל
50. רבי חיים מטשערנאוויץ (כאר מים חיים
זי"ע)
51. רבי חיים צבי עהרנרייך (בעל קצה המטה
זצ"ל)
52. רבי חנוך העניך מאלכסנדר זצ"ל
53. רבי חנוך העניך (בעל הלב שמח מאלעסק
זצ"ל)
54. רבי יהודה אריה לייב אלטר (בעל השפת
אמת מגוד זצ"ל)
55. רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב זצ"ל
56. רבי יעקב יוסף מפולנאה (בעל תולדות
יעקב יוסף זצ"ל)
57. רבי ישראל (בעל שם טוב זצ"ל)
58. רבי ישראל המגיד מקאזניץ (בעל עבודת
ישראל זצ"ל)
59. רבי ישראל שפירא מבלאזוב זצ"ל
60. רבי יעקב יוסף מסקווירא זצ"ל
61. רבי יעקב קטינא (בעל רחמי האב זצ"ל)
62. רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין
מקורנא זצ"ל
63. רבי יצחק אייזיק מהומיל זצ"ל
64. רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב
31. רבי אברהם ווינברג (בעל יסוד העבודה
מסלונים זצ"ל)
32. רבי אברהם טכאריק זצ"ל
33. רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא (בעל
אוהב ישראל זצ"ל)
34. רבי אברהם יעקב פרידמן מסאדיגורא
זצ"ל
35. רבי אברהם שמחה הורביץ מבארניב
זצ"ל
36. רבי אהרן מקרלין זצ"ל
37. רבי אורי מסטרעליסק זצ"ל
38. רבי אליעזר צבי מקאמרנא זצ"ל
39. רבי אלימלך מליז'נסק (בעל נועם אלימלך
זצ"ל)
40. רבי אשר מסטולין זצ"ל
41. רבי בנימין זאב מסלאנים זצ"ל ורבי
יוסף מנעמירוב זצ"ל (כספר וכוחא רבה)
42. רבי ברוך ממזיבוז זצ"ל
43. רבי גרשון העניך ליינער מראדזין (בעל
זהר הרקיע זצ"ל)
44. רבי הלל ליכטנשטיין מקאלאמאייע
זצ"ל
45. רבי הלל מפאריטש זצ"ל
46. רבי זאב וואלף (בעל אור המאיר מזיטאמיר
זצ"ל)

65. רבי יצחק בן רבי נתן מברסלב זצ"ל
 66. רבי יצחק מסקווירא זצ"ל
 67. רבי ירחמיאל ישראל יצחק דנציגר (בעל
 ישמח ישראל מאלכסנדר זצ"ל)
 68. רבי ישראל מטשורטקוב זצ"ל
 69. רבי ישראל פרידמן מרוזין זצ"ל
 70. רבי ישראל דוב מוילעדניק זצ"ל (שארית
 ישראל)
 71. רבי מאיר בן רבי אהרן שורץ זצ"ל
 מפידהייץ
 72. רבי מנחם מענדל מרימאנאו (בעל מנחם
 ציון זצ"ל)
 73. רבי מרדכי מטשערנאביל זצ"ל
 74. רבי מנחם נחום מטשרנוביל (בעל מאור
 עינים זצ"ל)
 75. רבי מנחם מגדל מורגנשטרן מקוצק
 זצ"ל
 76. רבי מנחם מגדל שניאורסן (בעל הצמח
 צדק מליובאוויטש זצ"ל)
 77. רבי מנחם מגדל שניאורסן (אדמו"ר
 האחרון מליובאוויטש זצ"ל)
 78. רבי מסאטאנאב זצ"ל
 79. רבי משה חיים אפרים מסדילקוב (בעל
 דגל מחנה אפרים זצ"ל)
 80. רבי משה גרינוואלד מחוסט (בעל ערוגת
 הבשם זצ"ל)
 81. רבי משה טייטלבוים (מאיהעל בעל ישמח
 משה זצ"ל)
 82. רבי משולם פייבוש מזבאריז (בעל יושר
 דברי אמת זצ"ל)
 83. רבי נחמן מברסלב זצ"ל
 84. רבי נחמן מטולטשין זצ"ל
 85. רבי נתן מברסלב זצ"ל
 86. רבי פנחס מקאריץ זצ"ל
 87. רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב (בעל
 בני יששכר זצ"ל)
 88. רבי צבי הירש איכנשטיין מזידיטשוב
 (בעל עטרת צבי
 89. זצ"ל)
 90. רבי צבי הירש האראוויץ מבאקשעוויץ
 זצ"ל
 91. רבי צבי הירש מגדבורנה (בעל צמח ה'
 לצבי זצ"ל)
 92. רבי צבי הירש שפירא (בעל דרכי תשובה
 ממונקאטש זצ"ל)
 93. רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל
 94. רבי קלונימוס קלמן (בעל המאור ושמש
 זצ"ל)
 95. רבי שבתאי בן יעקב יצחק ליפשיץ (בעל
 סגלת ישראל זצ"ל)
 96. רבי שלמה ברוך מבודפסט זצ"ל
 97. רבי שלמה שלימל זצ"ל

114. רבי אליעזר בר יצחק פאפו (בעל פלא

יועץ זצ"ל)

115. רבי אליעזר בר שם טוב פאפו (בעל

דמשק אליעזר זצ"ל)

116. רבי חיים חורי זצ"ל

117. רבי חיים יוסף דוד אזולאי (החיד"א

זצ"ל)

118. רבי חיים פלאגני זצ"ל

119. רבי חיים בן עטר (בעל אור החיים הקדוש

זצ"ל)

120. רבי יהודה אלקלעי זצ"ל

121. רבי יהודה פתייה (בעל בית לחם יהודה

זצ"ל)

122. רבי יהודה חייט (בעל מנחת יהודה זצ"ל)

123. רבי יוסף אירגס (בעל שומר אמונים

הקדמון זצ"ל)

124. רבי יוסף חיים (בעל בן איש חי זצ"ל)

125. רבי יעקב אנהורי זצ"ל

126. רבי יצחק בן צבי אשכנזי

127. רבי יצחק בר ישעיה עטיה זצ"ל

128. רבי משה בסולה זצ"ל

129. רבי שלום בן משה בוזגלו (בעל כסא

מלך זצ"ל)

130. רבי שלום עגיב (בעל באר לחי זצ"ל)

131. רבי שלמה אלישיב (בעל הלשם זצ"ל)

132. רבי שמעון לביא (בעל כתם פז ובעל

המחבר השיר בר יוחאי זצ"ל)

98. רבי שמואל העליר (גאב"ד צפת זצ"ל)

99. רבי שמחה בונם מפשיסחא זצ"ל

100. רבי שניאור זלמן מלאדי (אדמור הזקן

בעל התניא זצ"ל)

גדולי ליטא

101. רבי אפרים זלמן מרגליות מבראד (בעל

המטה אפרים זצ"ל)

102. רבי אליהו מוילנא הגר"א זצ"ל

103. רבי אלכסנדר זיסקינד מהוראדנא (בעל

יסוד ושרש העבודה זצ"ל)

104. רבי יוסף בן שלמה מפודיץ זצ"ל

105. רבי יעקב מליסא (בעל חוות דעת זצ"ל)

106. רבי יצחק אייזיק חבר (בעל פתחי שערים

זצ"ל)

107. רבי ישראל מאיר הכהן מראדין (בעל

החפץ חיים זצ"ל)

108. רבי פנחס אליהו הורוביץ מוילנא

(בעל "ספר הברית" זצ"ל)

גדולי ספרדים

109. רבי אברהם אזולאי (בעל חסד לאברהם

זצ"ל)

110. רבי אברהם איסטרוולסה זצ"ל

111. רבי אברהם כלפון זצ"ל

112. רבי אליהו בן אמוזג זצ"ל

113. רבי אליהו בן סולימן מאני (בעל כסא

אליהו זצ"ל)

גדולי דורינו

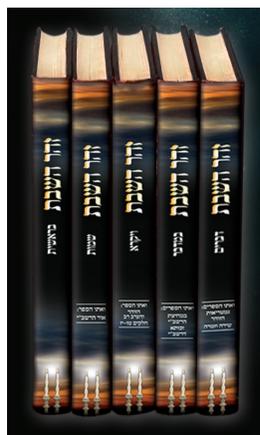
150. רבי יוסף חיים זוננפלד הראב"ד זצ"ל
151. רבי יוסף ישר זצ"ל
152. רבי יוסף ליברמן (ראש מתיבתא כולל שומרי החומות שליט"א)
153. רבי יחזקאל שרגא משינאוו (בעל דברי יחזקאל זצ"ל)
154. רבי יחזקאל שרגא ליפשיץ
- האלברשטאם מסטראפקוב זצ"ל
155. רבי יצחק טוביה ווייס גאב"ד ירושלים שליט"א
156. רבי יצחק יעקב ווייס (הגאב"ד פוסק הדור בעל מנחת יצחק זצ"ל)
157. רבי יצחק כדורי זצ"ל
158. רבי יחיאל פישל אייזנבאך זצ"ל
159. רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א
160. רבי יעקב ישראל לוגאסי שליט"א
161. רבי יעקב משה הלל (ראש מתיבתא אהבת שלום שליט"א)
162. רבי יקותיאל יהודה האלברשטאם (מצאנז-קלויזנבורג זצ"ל)
163. רבי ישעיה אשר זעליג מרגליות זצ"ל
164. רבני ירושלים שנת תרפ"א
165. רבי ישראל משה דושינסקיא זצ"ל
166. רבי ישראל יעקב פישר זצ"ל
167. הרב כלפון משה הכהן טונים
168. רבי משה אריה פריינד (הגאב"ד ירושלים זצ"ל)
133. רבי אברהם בן יעקב הכהן (בעל סגלות ותפלות זצ"ל)
134. רבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל
135. רבי אברהם י. מונסה שליט"א
136. רבי אברהם יצחק אולמן (חבר הבד"ץ שליט"א)
137. רבי אהרן ראטה (בעל שומר אמונים זצ"ל)
138. הרב אליהו הלוי ינאי
139. רבי בנימין ראבינאוויטש (חבר הבד"ץ זצ"ל)
140. רבי בניהו יששכר שמואלי (ראש ישיבת המקובלים היכלא דרשב"י ירושלים שליט"א)
141. רבי ברוך צבי מושקוביץ זצ"ל
142. רבי גבריאל צינער (בעל נטעי גבריאל שליט"א)
143. רבי דניאל פריש (בעל מתוק מדבש זצ"ל)
144. הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב
145. הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד
146. רבי חיים שמואל בהגאון הצדיק רבי אליהו לאפיאן זצ"ל
147. רבי יהודה אשלג (בעל הסולם זצ"ל)
148. רבי יהודה שנפלד שליט"א
149. רבי יואל טייטלבוים מסאטמאר זצ"ל

169. רבי מאיר בראנדסדארפער (חבר הבד"ץ זצ"ל)
170. הרב מרדכי סגרון
171. רבי מרדכי שמואל אשכנזי (ראב"ד כפר חב"ד)
172. רבי משה הלברשטאם (חבר הבד"ץ זצ"ל)
173. רבי משה שטרנבוך (ראב"ד ירושלים שליט"א)
174. רבי משולם פייש סג"ל לאווי (האדמו"ר מטאהש שליט"א)
175. רבי עובדיה יוסף (בעל שו"ת יב"א ושו"ת יחור"ד שליט"א)
176. רבי ראובן אלכז שליט"א
177. רבי רפאל בלום מקאשוי (בעל שו"ת ברכות שמים זצ"ל)
178. רבי שלום יהודה גראס (בעל שמירת המצות והכשרות, גאב"ד ואדמו"ר האלמין שליט"א)
179. רבי שלום מאסקאוויטש (בעל דעת שלום משאץ זצ"ל)
180. רבי שמואל הורוביץ (בעל ימי שמואל זצ"ל)
181. רבי שמואל הלוי וואזנער (פוסק הדור בעל שבט הלוי שליט"א)
- ספרים**
182. ספר אברהם במחזה
183. ספר אור יצחק
184. ספר אור ישרים מירא דכיא
185. ספר אור יקר
186. ספר אור לישרים
187. ספר אורה ושמחה
188. ספר ארץ נושנת
189. ספר באר לחי רואי
190. ספר בית אשר
191. ספר בנין יוסף
192. ספר בנין שלמה
193. ספר ברית מנוחה
194. ספר דבר יום ביומו
195. ספר דברי יהודה
196. ספר דברי יעקב
197. ספר דורש טוב
198. ספר דרך אר"ץ (מנהגי יהודי ארם צובה)
199. ספר דרכי ציון
200. ספר הדרת מלך
201. ספר הנהגות ישרות (מתלמיד הבעל שם טוב זצ"ל)
202. ספר הקנה
203. ספר הקנה הגדול
204. ספר הפליאה
205. ספר התקונים דפוס ליוורנו
206. ספר ויקהל משה
207. ספר זהר דפוס מנטובה
208. ספר זכירה לחיים
209. ספר חגי ומועדי ישראל

210. ספר חות יאיר
211. ספר חיים שאל
212. ספר טהרת הקדש הקדמון
213. ספר טעמי המנהגים
214. ספר יוחסין השלם
215. ספר יסוד יוסף
216. ספרי יראים
217. ספר ירים משה משפט הבה"ת
218. שו"ת ישכיל עבדי
219. ספר כגן הירק
220. ספר לקוטים יקרים
221. ספר מאירות עינים
222. ספר מאיר לעולם
223. ספר מבוא לחכמת הקבלה
224. ספר מכשר צדק
225. ספר מסילות חכמה
226. ספר מעבר יבק
227. ספר מעין גנים
228. ספר מעשי אמת (לתלמיד החווה מלובלין זצ"ל)
229. ספר מצרף לחכמה
230. ספר מקדש מלך
231. ספר סדר היום
232. ספר נופת צופים
233. ספר סוד השם ליראיו
234. ספר סדור פסח כהלכתו
235. ספר סמא דחיי
236. ספר עמוד העבודה
237. ספר עמק המלך
238. קונטרס עץ החיים
239. ספר עשר קדשות
240. ספר פי חכם
241. שאלות ותשובות פרחי כהנה
242. ספר פרי קדש הלולים
243. ספר קהלת יעקב (לבעל מלא הרועים זצ"ל)
244. ספר קהלות יעקב
245. ספר קול בוכים
246. ספר שאלות ותשובות דביר
247. ספר קרנות צדיק
248. ספר שלום ירושלים
249. ספר שלחן ערוך הרב (הלכות תלמוד תורה)
250. ספר תיקון ליל הושענא רבה
251. ספר תקוני זהר דפוס בילוגראדו

זוהר השבת

תוכן הספר: זוהר על פרשת השבוע - אור הזוהר מחלק. - זוהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים - שלחן ערוך הלכות שבת מחבר רמ"א מחלק לכל שבתות השנה - ספורי הזוהר, ספורים מיוחדים מלוקטים מכל ספר הזוהר - סיפור מדהים בהמשכים משני בעלי תשובה בעיר קראקא - מזכה הרבים כהלכתה - ועוד הרבה ספרים בהמשכים. **ספר קדוש זה מסוגל לאהבת השם ויראת שמים טהורה, וללמוד מקודשת וצדקת רבותינו הקדושים חכמי הזוהר, הסוד והנסתר, ולהתקשר לנשמת הרשב"י ורבי אלעזר בנו זיע"א.**

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי
עם לשון הקודש – מנוקד מופסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

